

Fotbal

Revistă săptămînală

ANUL III

114

JOI
1 AUGUST 1958
12 PAGINI
2 LEI

O SURPRIZĂ PLĂCUTĂ
PENTRU CITITORII NOȘTRI

VĂ OFERIM GRATUIT
REGULAMENTUL JOCULUI
DE FOTBAL

ÎN BROȘURĂ

TOATE DETALIILE ȘI ULTIMELE NOUTĂȚI
DESPRE INAUGURAREA CELEI DE A 51-A
EDITII A DIVIZIEI NAȚIONALE A

JOIA VIITOARE
**NUMĂR
SPECIAL**
16 pagini, 2 lei.

ULTIMELE REPETIȚII...

Pînă la „întrearea în scenă” au mai rămas 10 zile. Repetițiile, cu decoruri și costume, se îndesesc. Rapidul a făcut una în compania echipei belgiene Berschoot. Vă prezentăm din acel meci faza de mai sus, un atac feroviar la poarta oaspeților.

Foto : P. COZIA

PREOCUPĂRI PENTRU ACTIVITATEA COPIILOR

REȘITA

Cei peste 140 copii care participă în acest an la campionatul de vară inter-străzi din Reșița au fost repartizați pe echipe de cartiere și se prezintă la jocuri pe etape. Dintre cele 10 echipe participante, primele trei clasate vor fi premiate și urmează să participe la faza a doua a campionatului (pe grupe de localități).

În prezent în clasamentul competiției conduce echipa **Petroșul** (cartierul oraș-vechi) urmată de echipa **Argeșul** și **Farul**.

Antrenorii **Mihai Zsuzsik**, **Emil Cosma** și instructorul **Octavian Foale** au reținut numele mai multor tineri remarcați încă de la

primele jocuri ale acestui campionat, urmînd ca după terminarea competiției să fie îndrumați să se alăture echipelor de copii ale asociațiilor din oraș și centrului C.S.M. Reșița.

D. MUNTEANU
correspondent

DEVA

La Deva a luat ființă un centru de inițiere pentru tinerii fotbaliști. În scopul depistării celor ce au aptitudini pentru acest sport, s-au organizat concursuri, cei vizati fiind supuși unor probe de conducere a mingii, trecerea balonului printre obstacole, trasul la poartă și totodată la un amănunțit control medical. Pentru început au fost înscriși 270 copii de la Școala generală Gojdu, Școala generală Viile Noi, Școala generală Petofi Sandor, Liceul Dr. Petru Groza și Liceul Decebal. Sub conducerea profesorului **Cornel Căldărășanu** învață tainele fotbalului cei 45 de selecționați. Acești copii sînt împărțiți în două grupe cu care se lucrează de 3 ori pe săptămînă cîte 2 ore.

I. JURA
correspondent

SINAIA

Sub atenta îndrumare a profesorului **Vasile Feldman**, 30 de copii (10—14 ani) învață „secrete-

le” fotbalului în cadrul centrului organizat de Clubul sportiv Sinaia, cu sprijinul direct al C.N.E.F.S.

Pregătirile au început încă din aprilie a.c., pe parcurs evidențindu-se în mod deosebit cîteva veritabile talente: **Gh. Tudor**, **M. Burchiu**, **Gh. Nae**, **A. Curcă**, **D. Bordaș**. Recent lotul A al centrului a întîlnit pe stadionul „Căpăli” o selecționată a Taberei internaționale a elevilor pe care a învins-o cu 7—1.

V. ZHARCEA
correspondent

Un antrenor tînr și priceput, prof. **VASILE FELDMAN**, și mai tinerii săi elevi din Sinaia (în fotografia de sus)

AU PROMOVAT ÎN „B”

Disputele și rezultatele barajelor de la Brașov și Arad nu mai suscită, acum, după o lună de zile, atenția prea multor iubitori ai fotbalului. Și totuși, în intervalul de timp scurs de atunci, am primit la redacție mai multe scrisori ai căror semnatari ne cer, printre altele, să prezentăm pe scurt și celelalte trei promovate în Divizia B: **Metalul Turnu-Severin**, **Progresul Brăila** și **Gloria Birlad**. Le satisfacem dorințele.

„MEZINA” DIVIZIEI B

Gloria Birlad există de patru ani. Promovează în Divizia C în 1966 iar la încheierea ediției campionatului se clasează pe locul II, după Victoria Roman pe care, în confruntarea directă de la baraj, o învinge cu 3—1, trimițînd-o să-și ia locul în „C”.

Echipa (media de vîrstă 20 de ani) practică un fotbal în continuă mișcare, cu schimbări derulante ale di-

recțiilor de atac efectuate de linia a doua, alcătuită din doi mijlocași cu rază mare de acțiune și, uneori, cele două extreme, retrase. Sistemul de așezare a jucătorilor pe teren: 4—3—3. Echipa dispune de cîteva certe valori: **Beniovski**, **Otic**, **Trăsnea**, **Albu**, **Sișcă**.

FIDELITATE UNUI CREZ

Care-i acest crez căruia îi sînt fideli jucătorii echipei Progresul Brăila? Iată-l: fotbalul ofensiv. Jocul avîntat, „la ciștig”, i-a adus multe victorii în campionatul Diviziei C și două, foarte prețioase, în barajul de la Brașov. Și totuși, paradoxal, Progresul are o apărare excelentă, mai bună decît atacul. Secretul constă în faptul că **Rădoi** — Buterez, **Teodorescu**, **Cazan**, **Gheorghită** Urmeș, **Ionescu** nu joacă destructiv. Antrenorul **Economu** a insistat mult în pregătirea echipei pe rolul crea-

tor al apărării. Rezultatele s-au văzut, nenumărate goluri înscrise de braileni fiind efectul relansărilor rapide în atac ale baloanelor primite de apărare.

ECHIPA CELOR 54 DE GOLURI

În cursa pentru șefia clasamentului seriei Vest a Diviziei C, **Metalul Tr. Severin** reușește o performanță cu care se mîndrește: înscrind 54 de goluri se situează pe primul lor, ca cea mai eficientă formație din cele 98 echipe ale Diviziilor A, B și C! Ambitia liniei de atac (în care au evoluat **Doru Popescu**, **Jimboreanu**, **Gal**, **Pelea**, **Chiriteșcu**) și dragostea pentru gol a acestor jucători au menținut echipa în lupta pentru promovare, reușită de abia după meciurile de la baraj. Caracteristica formației: joc combinativ, eficient.

METALUL -Tr. Severin-

Portari: **Miniosu**, **Corcovan**; fundași: **Chitulescu**, **Budănescu**, **Constantin**, **Cintar**, **Cirtog**; mijlocași: **Sandru**, **Diaconu**, **Hirșova**, **Prodan**; înaintași: **Căprioru**, **Jimboreanu**, **Chiriteșcu**, **Pelea**, **Gall**, **Sava**, **Floca**, **Zaharia**.

PROGRESUL -Brăila-

Portari: **Rădoi**, **State**; fundași: **Buterez**, **Teodorescu**, **Cazan**, **Iuhasz**, **Gheorghită**; mijlocași: **Ionescu**, **Urmeș**, **Balaban**; înaintași: **Turcu**, **Iancu**, **Ciupitu**, **Oprea**, **Stoian**.

GLORIA -Birlad-

Portari: **Diaconu**, **Pascal**, **Galad**; fundași: **Sișcă**, **Angheluță**, **Beniovski**, **Cucu**, **Staicu**; mijlocași: **Foca**, **Paalelungi**, **Coconcea**, **Draga**; înaintași: **Otic**, **Furnică**, **Trăsnea**, **Albu**, **Tacacs**, **Xius**.

Echipa Progresul Brăila, noua promovată în divizia B (Foto: Ion POPESCU)

PE SCURT... DIN SCRISORI

PERFORMANȚA. Apartine centrului înaltăș **Vasile Mares** din echipa Constructorul Baia Mare. Dotat cu viteză mare, cu un deosebit simț al porții și interceptiei, tînarul atacant (24 ani) bîlbărean a înscris în campionatul interjudețean Maramureș — Sălaj — Satu Mare 34 de goluri în 30 de partide. (Coresp. V. Săsarunu).

FESTIVALUL TINERELOR SPERANȚE. Bucșoala. În această splendidă localitate din nordul Moldovei funcționează prima tabără a celor mai mici speranțe ale fotbalului nostru. Organizatori: Consiliul Național al Pionierilor și F.R.F. Cei peste 400 de fotbaliști, din toate județele țării, au fost împărțiți în cinci serii. Comportări meritorii: reprezentativele Iașului, Caraș-Severinului, Galațiului. (Coresp. M. Sima).

PE AGENDA DIVIZIONAREI B „ELECTROPUTERE”. Iată cîteva dintre partidele pe care le susține Electroputere Craiova pînă la debutul în viitoarea ediție a Diviziei B: cu Progresul Strehăia, C.S.M. Reșița, C.S.M. Sibiu, Universitatea Craiova, Metalul Tr. Severin, Metalul Hunedoara. Din lotul echipei fac parte și jucătorii **M. Vasilescu** (fostul portar al Universității Craiova), **M. Popescu** (de la C.F.R. Pașcani) și **H. Popescu** (pînă nu de mult component al echipei Metalul Hunedoara). (Coresp. St. Gurgui).

PRONOSTICURI. Cine va cîștiga viitorul campionat? Care vor fi promovatele în Divizia A? „Primele trei locuri în „A” vor fi ocupate de Dinamo București, Steaua și F.C. Argeș. Cea două seri B vor fi cîștigate de Steagul roșu Brașov și Minerul Baia Mare” — ne scriu cititorii noștri **M. Tonciu**, **N. Drăgan** și **Gh. Frumuseanu**.

MINERUL BAIȚA MARE ÎN OFENSIVĂ. Una dintre valoroasele echipe ale Diviziei B — Minerul Baia Mare, efectuează un turneu în R. P. Polonă. Noul antrenor al echipei este **Constantin Voroncovski** iar lotul cuprinde pe **Moriș**, **Vaida**, **Cromely**, **Donca**, **Ujvari**, **Docu**, **Mosonyi**, **Rozsnyai**, **Cosma**, **Neumayer**, **Miculaș**, **Bolonyi**, **Snakovski**, **Roman**, **Bandi** și **Feldman**. Ultimii doi provin de la Topitorul Baia Mare, nou-promovată în Divizia C. (Coresp. L. Chira).

REVANȘA. Nu de mult s-a disputat la Budapesta revanșa meciului dintre fostele glorii rapidiste și cele ale echipei Vasutas. Meciul s-a încheiat cu scorul de 5—5 (3—1). „Bătrîni” celor două cluburi au încîntat tribunele prin pase excelente, driblinguri ca la carte și, mai ales, prin înscrierea a zece goluri, unul mai frumos decît altul. Din nou, au cules aplauze **Filoti**, **Tache Macri**, **Androvič**, **Dungu**, **Mihăilescu**, **Roman** etc. A fost un meci frumos ca și acțiunea propriu-zisă care ar putea fi continuată și urmată și de alte cluburi. (Coresp. Șerban Florian).

OPINII DE SPECTATOR

Două sugestii

Nu sînt un specialist în probleme de fotbal. N-am pretenție că ceea ce spun eu va trebui neapărat realizat. Poate că nici n-ar fi trebuit să vă scriu. Totuși...

Urmăresc cu atenție rezultatele unor partide intertări susținute de foști internaționali. A devenit un fel de tradiție pentru federațiile de specialitate din Iugoslavia, Austria și Ungaria organizarea unor meciuri dintre gloriile fotbalistice ale acestor țări; meciuri care se bucură de adevărate zeci de mii de spectatori. Oare la noi n-ar putea fi organizat un astfel de meci? Legăturile noastre cu fotbalul iugoslav dăinuie de peste 40 de ani. Cred că organizarea unei întîlniri România — Iugoslavia cu foști internaționali ar umple tribunele oricărui dintre stadioanele noastre.

A doua problemă pe care

vreau s-o relev vizează echipa națională. Consider că se greșește destul de grav cînd se aplică fără discernămint principiul „porții deschise”. De acord, să rămîină deschisă poarta echipei naționale dar nu oricui și la sugestia fiecăruia. Prin lotul echipei noastre naționale se vîntură de cîteva ani tot felul de jucători, mulți fără nici o valoare. După fiecare insucces, uneori chiar și succes, o parte din selecționabili sînt trimiși la plimbare și chemați alții... Cine mai acordă vreo atenție lui **Kiss**, **Deselnicu**, **Lereț**, **Cuperman** etc., etc.? Acum e rîndul lui **Dembrovski**, **Tufan** și alții. Avem noi astăzi de mulți jucători buni încît să-i schimbăm de la un meci la altul?

HORIA SUCIU
Dej — jud. Cluj

DIALOG CU CITITORII

O ÎNCAIERARE CUM NU S-A MAI POMENIT...

— Intr-adevăr sînt din Siret, simpatizez cu „Unirea” din localitate și, bineînțeles, că așa stînd lucrurile, aș putea fi acuzat de subiectivism. Ceea ce vreau să vă relatez, însă, e purul adevăr. Întîmplările de la meciul cu „Siretul” Dolhasca întrec orice închipuire...

Anume?

— Pe teren nu s-a jucat nici un moment fotbal, jucătorii ambelor echipe fiind preocupați de plătirea unor poște, jignindu-se și îmbrîncindu-se sub privirile îngăduitoare ale arbitrilor...

Nu mai atît?

— Dacă ar fi fost numai atît!... După meci s-a încins o bătaie în toată legea. Mulți remarcău că o astfel de încăierare nu s-a mai pomenit pe un teren de fotbal. De o parte 11 jucători de la Unirea, de cealaltă vreo cîteva zeci de spectatori, incitați de jucătorii, antrenorii și conducătorii echipei locale. Fotbaliștii din Siret au fugit flecare cum a putut și pe unde a putut, reușind să se îmbrace la vreo 20 de kilometri de stadionul cu pricina. N-am văzut ceva mai urît!...

— Ce-am putea să vă mai spunem noi, tov. Zus? Credem că, dacă așa stau lucrurile, sancțiunile dictate de F.R.F. puteau fi mult mai severe. Pentru că așa ceva nu se mai întîmple. (Octavian Zus — Siret)

MASURA LUCRURILOR...

— Vă rugăm să ne iertați, vrem să vă întrebăm însă în ce perioadă au concediu de odihnă jucătorii Diviziei A?

— Oare, ne puneți această întrebare gîndindu-vă la pregătirile lotului, efectuate la Snagov și lîna, cîinstîntă de declarațiile unor dintre acești jucători? Noli, în nr. III al revistei, ne-am spus părerea în această privință. În coloanele aceleiași reviste și-au spus cuvîntul chiar și antrenorii lotului Angelo Niculescu și E. Vogl.

— Dobrin a fost suspendat numai din lot, sau...?

— Dobrin a fost suspendat pe timp de două luni din activitatea competițională. Așa că nu va putea juca nici în primele etape ale turului Diviziei A. Cel puțin așa stau lucrurile pînă acum...

— Așa ceva nu e drept...

— Poate. Se pare că, în ultima vreme, comisia de disciplină a F.R.F. nu prea discern. E foarte greu să diferențiez. Și este enorm de greu să „simți” măsura lucrurilor. Argumente în favoarea afirmației că respectiva comisie nu este părtașă unor măsuri echitabile: **Stoenescu**, **Codreanu** și, acum, **Dobrin**.

(I. Barangă — com. Domnești, dr. L. Victor — Pitești)

AMARĂCIUNE I...

— Am așteptat cu nerăbdare ultimele numere ale revistei, crezînd că veți publica ceva mai mult despre cîștigătorii campionatului european feroviar, despre cele două meciuri...

— Aveți perfectă dreptate. Totuși, la partida desfășurată în București, am publicat mai multe date. Și, vă rugăm să ne credeți că și după meciul retur am fi publicat mult mai mult dar meciul s-a disputat miercuri și, după cum bine știți, revista apare joi. Deci din lipsă de spațiu și, mai ales, de timp...

(Un grup de cititori din Arad).

ATENȚIE! PENTRU PARTICIPANȚII TABEREI DE JUNIORI DIN 1939 !...

— Știați că în 1968 se împlinește 30 de ani de la inaugurarea primei tabere naționale de juniori la noi în oraș?...

— Da, dar nu ne mai amintim cine a participat la ea...

— Au fost 120 de jucători, pe atunci vîltoare speranțe ale fotbalului nostru. Și speranțele acelea s-au transformat, de-a lungul anilor, în valori certe: **Filoti**, **Zilahi** etc., etc. În conducerea tehnică a taberei se aflau actualul antrenor emerit **Bogdan Coloman-Braun**, **Mircea Crătescu** și **Costel Rădulescu**. Scopul rîndurilor pe care vi le trimitem nu este însă acela de a vă încerca memoria, ci rugămîntea de a insera în coloanele revistei o știre prin care să fie anunțată participarea la tabăra din 1939 a tînarilor a lor și să trimiteți adresele unde locuiesc în prezent, pentru diverse comunicări, la Brașov, str. Uranus nr. 3, scara B, ap. 12, pe numele lui... (V. Grosaru — Brașov).

Au început plenarele comisiilor județene de fotbal

Săptămîna aceasta, au început ședințele plenare ale comisiilor județene de fotbal. Ele sînt concepute ca un mijloc concret de informare a tuturor factorilor de răspundere din perimetrul județelor respective în legătură cu ultimele acțiuni și acte normative elaborate de federația de specialitate. De asemenea, ca un prilej oportun de reflecții retrospective asupra activității comisiilor de fotbal și a echipelor divizionare din raza județelor. Reunirea în același loc și în același timp a tuturor factorilor cointeresați, constituie o conjunctură favorabilă analizei posibilităților reale existente acum în județe înaintea unui nou început de drum.

IN JUDEȚUL DÎMBOVIȚA

În ziua de 30 iulie, a avut loc la Tirgoviște ședința Comisiei de fotbal a județului Dimbovița. Din cele 13 echipe invitate să-și trimească reprezentanții în persoana președintelor de secție și a antrenorilor (echipele de Divizia B și C au participat și cu loturile de jucători), au lipsit nemotivat reprezentanții echipei „Muncitorul” Gura Ocnitei. Ședința a cuprins două părți. În prima parte, într-un cadru restrîns (fără participarea jucătorilor) s-au comunicat concluziile consfătuirii cu antrenorii echipelor divizionare A și B, de la Snagov

precum și unele probleme cu privire la organizarea secțiilor de fotbal și relații dintre secții și antrenori.

Discuțiile au evidențiat insatisfacția antrenorului echipei de juniori Metalul Tirgoviște, Eugen Popescu, pentru baza materială insuficientă, pentru asistența medicală inadecvată. Făcîndu-se probabil exponentul unui deziderat comun, antrenorul Ionel Popescu de la Metalul Mîia și-a exprimat și el regretul că la consfătuirile cu Snagov nu sînt invitați (eventual contra-cost și deci pe bază de voluntariat) și ceilalți an-

trenori de la echipele inferioare.

Partea a doua a ședinței s-a ținut în prezența loturilor echipelor Flacăra Moreni și Metalul Tirgoviște. Președintele comisiei județene, tov. Petre Ghețu, a prezentat o informare privind activitatea echipelor din Divizia națională B și C din județul Dimbovița, pe perioada de la constituirea comisiei județene de fotbal și pînă în prezent. S-au menționat activitatea secțiilor (multumitoare, cu rezerva slabei preocupări pentru activitatea copiilor); activitatea antrenorilor (satisfăcătoare la Flacăra Moreni, slabă la Metalul Tirgoviște);

activitatea jucătorilor (eterogenă în funcție de conștiințiozitatea individuală slabă în general, spre slăbitul returului campionatului).

În finalul ședinței, din partea Consiliului național a luat cuvîntul tov. Petre Tătaru, care a prezentat principalele măsuri luate de F.R.F. în anul competițional 1967—1968 și unele aspecte negative constatate cu ocazia desfășurării campionatului intern al diviziilor A, B și C.

În aceste zile, acțiunea inițiată de F.R.F. continuă în toate capitalele de județ.

● ÎNTRE 4—8 SEPTEMBRIE, la Sinaia va avea loc o consfătuire a arbitrilor. Vor lua parte 120 de conducători de jocuri, în marea lor majoritate arbitri tineri cu care F.R.F. Fotbal încearcă să-l înlocuiască pe cavalerii fluturului care nu mai corespunde.

● PRIMA ETAPA a

campionatului Diviziei A, ediția 1968—1969, programată în Capitală partidele Steaua — F.C. Argeș și Rapid — Petrolul. S-a căzut de acord ca cele două meciuri să se dispute în program cu plat pe stadionul „23 August”, cu începere de la ora 15,45. Ordinea meciurilor va fi stabilită prin tragere la sorți.

CÎTEVA ÎNTREBĂRI

Așa cum s-a mai anunțat, o dată cu noul sezon fotbalistic, F.R. Fotbal introduce un nou mijloc de delegare a „cavalerilor fluturului” prin acordul comun al echipelor. Este o idee bună, interesantă — propusă cu ceva timp în urmă de revista noastră — oare, desigur, va duce — sperăm — la diminuarea nemulțumirilor. În același timp va constitui o adevărată posibilitate de ierarhizare a arbitrilor noștri după valoarea lor, pentru că echipele îi vor solicita, firesc, pe cei mai buni! Care este procedura? Cu 15 zile înainte meciului de Divizia A, B și C, secțiile de fotbal ale căror echipe urmează să se întrecă între ele sau legătură în vederea stabilirii de comun acord a celui care va conduce meciul. F.R. Fotbal va veni în ajutorul acestora comunicînd loturile de arbitri pentru cele trei divizii, echipele avînd dreptul să se adreseze conducătorilor de jocuri din categoria în care activează acestea.

Aplaudînd măsura, nu putem însă să nu ne punem cîteva întrebări pe care credem că și le-a pus atît Colegiul central de arbitri cît și comisia de delegări. De pildă: CE SE ÎNTÂMPLĂ DACA MAI MULTE ECHIPE SOLICITĂ ACELAȘI ARBITRU? Vor avea prioritate cele care l-au solicitat primele? În cazul acesta, un meci sau două vor rămîne fără arbitru; secțiile de fotbal interesate trebuie să ia din nou legătură între ele pentru a cădea de acord asupra altei persoane? Și care va fi soluția în cazul CIND UN ARBITRU SOLICITAT CU 15 ZILE ÎNAINTEA ETAPEI VA DEVENI INDISPONIBIL? Se va apela în ultimul moment, de către federație, la altul? Apoi, ce se întîmplă cu arbitrii din lotul A care nu sînt aleși să conducă meciuri din Divizia A? Vor putea conduce în B sau în C?

Iată, dar, cîteva întrebări justificate care se ridică în urma folosirii acordului comun. Repetăm, măsura este luată cu cele mai bune intenții și trebuie aplaudată, dar o privim cu rezerve datorită greutăților care există în ceea ce privește punerea ei în aplicare.

FĂRĂ SPERANȚE LA... „BALCANIADA SPERANȚELOR”!

În această toamnă, echipa reprezentativă de tineret a țării noastre are un bogat program internațional. Deosebit de important este Turneul balcanic rezervat echipelor de tineret și alături de prima ediție. În vederea acestei competiții am aflat că F.R. Fotbal preconizează să alinîze o echipă alcătuită din jucători care au luat parte la campionatul de rezervă-tineret, încastrîndu-se — bineînțeles — în vîrstă limită, 23 de ani. Aceasta, în dorința de a nu se perturba programul competițional care, la 8 septembrie, prevede etapa de campionat. Într-adevăr, foarte bine s-a gîndit federația să nu perturbeze calendarul intern, dar ce facem cu reprezentarea fotbalului românesc la această importantă întrecere balcanică? Pentru că, în cazul în care antrenorii echipei de tineret nu vor putea folosi pe cei mai buni jucători pînă în 23 de ani, există toate posibilitățile ca formația noastră să ocupe un loc sub posibilitățile reale existente în clipa de față.

În vederea „Balcaniadei”, pentru astăzi au fost convocați, pentru unele jocuri de trial, aproape 40 de jucători din întreaga țară. Nu vrem să spunem că acestia nu au valoare, că nu au posibilități dintre cele mai frumoase pentru un viitor mai apropiat sau mai îndepărtat. Dar experiența lor competițională și mai ales, internațională este foarte redusă. Printre alții, de pildă, au fost convocați nortari (Gaz metan), Visan (Chimia Rm. Vilcea), fundașii Ivan II (F.C. Argeș), Diaconu (Politehnica Galați), Gheorghe (Progresul Brăila), Apostol (Metalul București), mijlocașii St. Moldovan (Dinamo București), Constantin (Petrolul), atacanții Doru Popescu (Dinamo București), Dinănu (Dinamo Bacău), Răbănoaie (Farul) etc. Alături de ei mai sînt și cîțiva jucători cu oarecare state de serviciu ca de pildă Prepușel, Pănic, Seceleanu, Ștefan, Costea, Velea. Dar prezenta lor este puțin probabilă pentru că unii dintre ei sînt prime rezerve ale echipelor de seniori și deci... necesari și ei formațiilor de club. În cazul acesta selecționata care ar urma să joace la Salonic ar avea — o valoare scăzută. În același timp credem că nu este lipsit de interes să arătăm că România ar putea fi reprezentată în Grecia de o formație puternică, păstrînd caracteristicile unei echipe de tineret, cu jucători de la echipele prime de Divizia A. O astfel de echipă ar trebui trimisă la „Balcaniadă” chiar fără întrecerea campionatului. Și atîtădată au rămas echipele de club cîte 1—2 jucători echipelor reprezentative. FĂRĂ AMINAREA MECIULUI. Ar fi o soluție. Altfel, n-am avea nici un fel de speranțe la... „Balcaniada speranțelor”!

DE LA O SĂPTĂMÎNĂ LA ALTA

Și echipele divizionare B sînt gata pentru startul de la 11 august, în fotografie, aspect de la antrenamentul Politehnicii Timișoara, condus de Ștefan Zeană (Foto: Vasile BAGEAC)

STADIOANE ÎN... OFSAID

Reportajele, analizele, interviurile sînt pline de observații asupra deficiențelor — mai ales — din pregătirea formațiilor frunțate: este evidentă dorința de reușire, ambiția de a începe cît mai bine întrecerea pe 30 de etape.

Cu atît mai importantă apare deci și starea stadioanelor, a secnelor de care depinde în mare măsură reușita reprezentărilor. Vestile ce le avem, de la fața locului, nu sînt prea îmbucurătoare. Multe dintre instalațiile sportive de prima mîna prezintă încă multe deficiențe și, subliniem acest aspect, nici nu există semne că ele vor fi înlăturate prea curînd. De aceea, în rîndurile de mai jos, vom aminti cîteva dintre stările de lucruri îngrijorătoare, în scopul de a trage un semnal de alarmă, acum cînd au mai rămas numai puține zile pînă la începerea campionatului.

NOUL STADION DIN CRAIOVA, se arată, pe cit de estetic, pe cit de păgubitor — în sensul propriu al cuvîntului — pentru Universitatea. Ținînd foarte mult la partea stilistică a construcției, dar neglijînd total scopul ei economic, arhitecții craioveni au făcut parcă totuși pentru ca pe acest stadion, controlul intrării să fie, practic, imposibil. Așa se face că, deși joacă acum pe un stadion de 30.000 de locuri, de regulă plin, Universitatea Craiova înasează mult mai puțin de cît atunci cînd joacă pe vechiul stadion, cu numai 13.000 de locuri. Cererile insistente de a se construi un gard protector și... eficient financiar au rămas fără ecou. Pînă cînd? Pînă se va constata că stadionul este plin și în casa clubului nici un leu? Cam în aceeași situație se află și clubul din Pitești, și el victimă a exageratei tendințe pentru estetică, în dauna practicii, manifestată de constructorii stadionului „1 Mai”.

CRISUL ORADEA A PROMOVAT MERITOUS ÎN DIVIZIA A.

Dar, se pare, stadionul nu vrea să atîrne și el drumul ascendent al echipei. Amîlînd că gazdoul și s-au adus unele îmbunătățiri, nu putem omite starea nesatisfăcătoare a instalațiilor auxiliare ale stadionului. Acesta nu dispune de cit de bună cablino: ce se va întîmpla acum cînd, în mod obligatoriu, se va disputa în deschidere partida echipelor de tineret? Vor fi trimise acestea să se echipeze pe malul Crisului? Grava lipsă de spirit gospodăresc, de grijă față de aceste instalații cu atît de important rol igienic, constituie

CU 10 ZILE ÎNAINTE ÎNCEPERII CAMPIONATULUI

o prezentă condamnată. Multe dintre geamurile cabinelor sînt sparte, becurile lipsesc dintr-o serie de încăperi, burlane nereparate fac ca jucătorii să primească o porție de duș cu apă de ploaie (cînd aceasta cade, cum s-a întîmplat duminică trecută) chiar înainte de joc, la intrarea în cabină (...și chiar la ușa vestiarului formației-gazdă).

LA BACĂU, DACA TERENUL DE JOC A FOST REPARAT, tribunele se prezintă în plină operațiune de refacere și, după toate probabilitățile, acestea nu vor fi gata la începerea campionatului. Echipa din Bacău duce mare lipsă de un teren de antrenament cu zgră, deci o amenajare destul de puțin costisitoare; dar, deși dinamoviștii fac de multă vreme apeluri care de care mai călduroase, organele de resort rămîn reci la marea lor rugămînte. Unde și glasul nostru la rugă-

mințile lor. Poate că vor crește sorții de izbîndă!

MAI AMINTIM DE O SITUAȚIE, adeseori semnalată, dar din păcate rămasă mai departe nerezolvată. Aceea a pericolului de deteriorare, pericol care plîndește terenul de joc al stadionului din Constanța. Rămăs singurul teren de joc acceptabil, el trebuie să facă față cerințelor de antrenament și de joc pentru prima echipă și cea de tineret a Farului, formației de rugbi Farul, echipelor de B și C (încă trei la număr) din orașul dobrogean. De oțel să fie gazoul constant și tot ar capota pînă la urmă! Nu se poate găsi oare, în această zonă a marilor și reușitelor construcții, posibilitatea amonajării unui stadion-secund care să salveze frumoasa construcție — cu cea mai reușită instalație de nocturnă din țară — stadionul „1 Mai”, de o degradare care, acum, repetăm, apare ca sigură?

DĂM UN SEMNAL DE ALARMĂ și în privința grăbirii lucrărilor de reparații de la stadionul din Iași. Nu este exclus ca înimoișii spectatori ieșeni să urmărească deschiderea campionatului și revenirea echipei lor în A de pe un stadion din alt oraș.

CREDEM CĂ ESTE UTIL ca zilele care ne mai despart de startul ediției 1968/69 să marcheze o grîmbie a ritmului nu numai în privința pregătirilor echipelor ci și în aceea a amenajărilor care se efectuează sau care se impun pentru stadioanele echipelor de primul ordin.

Cluburile și asociațiile trebuie să-și facă o mîndrie nu numai din comportarea cit mai bună a echipei ci și din prezentarea unor instalații sportive care să cucerească aprecieri pentru modul cum sînt amenajate. În definitiv stadioanele de A sînt amenajări-model ale genului. Sau, mai corect spus, ar trebui să fie!

PREVEDERI NOI

ÎN REGULAMENTUL CAMPIONATELOR

O dată cu actualul campionat, în regulamentele de disputare ale Diviziilor A, B și C își fac loc o serie de prevederi, noi, dintre care cea mai importantă ni se pare OBLIGATIVITATEA FORMATELOR DIN DIVIZIILE B ȘI C DE A FOLOSI JUCĂTORI SUB 23 DE ANI.

Astfel, fiecare echipă din B are obligativitatea să treacă pe foaia de arbitraj trei fotbaliști sub 23 de ani, dintre care un junior, iar cele din C vor trebui să înscrie pe foaia de arbitraj 5 jucători sub 23 de ani, dintre care doi juniori.

Prevederea este foarte importantă, în primul rînd pentru că stăvilește aflulul de jucători aflați spre sfîrșitul carierei și care își găsesc adăpost la echipele mai mici și, în schimb, oferă posibilitate de afirmare elementelor tinere, talentate, crescute pe plan local și care, din motivul arătat mai sus, își găsesc barot drumul spre desăvîrșirea fotbalistică. Dar prevederea este importantă și din alt punct de vedere: în cazul în care una din echipe nu o îndeplinește și există contestație, ea poate pierde meciul cu 3—0.

O prevedere la fel de importantă și pentru campionatul de tineret-rezerve: ținîndu-se seama de opinia multor antrenori ai acestor formații care au cerut posibilitatea să rodeze cit mai mulți jucători tineri, F.R. Fotbal a hotărît ca în echipele de tineret-rezerve să poată fi schimbați PATRU JUCĂTORI ÎN TOT TIMPUL PARTIDEI adică un portar și trei jucători, de cîmp. De asemenea, o prevedere existentă în sezonul trecut și care rămîne valabilă și pentru noua stagionă: portarul care a luat parte la meciul de tineret va putea fi folosit ca rezervă la jocul dintre primele echipe.

INTENSITATEA EFORTULUI,

DOMINANTA

ACTUALĂ

A FOTBALULUI

MODERN

Starea de nemulțumire, de adinci și Justificate frământări existentă în fotbalul nostru este accentuată de replica stinsă pe care o dă acesta, pe plan tehnico-tactic, tuturor cuceririlor pe care le etalează acest joc în marile competiții internaționale.

Aflați într-o teribilă cursă contra timp, pentru obținerea unor rezultate încurajatoare, ne-am îndrăgostit să pretindem jucătorilor noștri unele atribute ale fotbalului de mare performanță. Aproape invariabil sint exprimate aceleași cerințe: desfășurarea jocurilor în ritm ridicat, marcarea și demarcarea continuă, superioritate numerică în atac și apărare, forță, dirigenie, combativitate etc., toate acestea exprimând în fond, în condițiile jocului modern O IMENSĂ CANTITATE DE EFORT. Elementul care a evoluat impresionant, și anume cantitatea și intensitatea alergării desfășurate de jucători în timpul jocului, este principalul consumator de efort.

Faptul a creat cu totul altă față a fotbalului de performanță cu implicații fundamentale în metodica antrenamentului

CAPACITATEA DE EFORT, O NOȚIUNE — TOTUȘI — PUȚIN CUNOSCUTĂ

Sesizând schimbările radicale ce au apărut în ultimul timp în metodica de pregătire a jucătorilor de performanță și atrăgând atenția asupra discuțiilor neesențiale ce se poartă în jurul unor probleme de tactică etc., renumitul antrenor cehoslovac Rudolf Vytlačil afirmă foarte semnificativ: „În fotbal numai antrenamentul este modern, celelalte probleme rămân vechi”. Această subliniere conturează și mai precis un adevăr, evident astăzi, și anume că datorită pregătirii științifice întinse, îndelungate, cel puțin sub aspectul dezvoltării unei înalte capacități de efort, se poate ridica randamentul de performanță chiar și pe o treaptă medie a valorii tehnice, a fanteziei și subtilității tactice a jucătorilor.

Felul în care este rezolvată problema capacității de efort, a stereotipului de mișcare la jucătorii noștri — manifestarea cea mai contradictorie cu cerințele jocului modern — lasă impresia necunoașterii suficiente din partea unor specialiști a legilor și principiilor fundamentale ale perfecționării pregătirii fizice superioare a jucătorilor de performanță.

Indiscutabil acest domeniu de o importanță capitală are o sferă mare de elemente, mult mai complexă decât apare la prima vedere și înainte de a încerca să se discute problemele de conținut sint absolut necesare unele sublinieri.

Din punct de vedere al efortului solicitat, materializat în forma principală care-l reclamă — alergarea variată ca volum și intensitate — fotbalul de performanță a parcurs în ultimii 10—12 ani două perioade în care schimbarea și apoi perfecționarea metodicii de antrenament au fost factorul hotărâtor pentru ridicarea pe culmi nebănuite a potențialului de efort complex al jucătorilor.

PRIMA ETAPĂ caracterizată de pătrunderea în pregătirea echipelor valoroase a metodelor moderne de antrenament imprimată, moment ce a permis ca printr-o pregătire superioară a jucătorilor, prin crearea unor stereotipuri valoroase de mișcare să crească foarte mult dinamica jocurilor, efortul solicitat fiind încadrat fiziologic, în limite mari. În această etapă, în cadrul echipelor, jucătorii mai suportau încă o repartiție neuniformă a efortului, și anume: o parte din jucători, cei cu o pregătire fizică superioară, a îndeplinit sarcini speciale de o dificultate deosebită privind consumul de efort (marcaj strict, presing, demarcării continue etc.) fapt care a eliminat practic posibilitatea dozării efortului; la ceilalți jucători, deși solicitările rămân ridicate, datorită sarcinilor unilaterale, exclusiv de apărare sau exclusiv de atac, a existat încă posibilitatea gradării (dozării) efortului în timpul jocului.

Astfel, înainte și în timpul campionatului mondial din Anglia, un mare număr de echipe (R.F.G., U.R.S.S., Italia, Ungaria, Bulgaria etc.) au prezentat în jocurile oficiale această formă mixtă de împărțire pe jucători a efortului total și parțial. Pentru această perioadă, la jucăto-

rii cu activitate continuă în joc sint caracteristice distanțe totale de alergare în jurul a 5.000 m. cu 130—140 acțiuni în viteză mare și maximă.

A DOUA ETAPĂ, parcursă în prezent de cele mai valoroase echipe de club din lume (Manchester United, Celtic Glasgow, F. C. Nürnberg) sau reprezentative (Anglia, Iugoslavia și, după fotbalul arătat la București, Olanda) în care prin perfecționarea antrenamentului, și a mijloacelor asociate de o mare eficiență în acumulare-refacere, este marcată încercarea de generalizare la marea majoritate a jucătorilor, a aplicării în joc a marcajului strict al adversarului direct sau a presingului, a demarcării și participării constructive în fazele de atac.

Încadrarea sarcinilor duble ca principiu de bază al jocului modern, obligatoriu pentru toți sau cea mai mare parte a jucătorilor dintr-o echipă de performanță, pune într-o lumină nouă efortul impus pe durata partidelor, deoarece în noua situație solicitările sint impuse continuu în funcție de adversar și de jocul echipei proprii. Marcarea și demarcarea executate permanent, presingul, ca și marcajul strict, nu mai permit pauze, timpul de revenire după încordările maxime este strict condiționat de îndeplinirea sarcinii următoare, consumul de efort devine mai mult sau mai puțin „rațional” iar despre distribuirea lui gradată nici nu mai poate fi vorba.

Succedarea rapidă a acțiunilor de viteză, forță maximă pe un fond funcțional nerefăcut, caracteristică actuală la jucătorii echipelor de mare performanță, reclamă fiziologiei sportive promovarea jocului de fotbal modern în categoria eforturilor maxime succesive.

Fără a exagera deloc, păstrând bineînțeles diferențierile specifice, cantitatea de efort consumată azi de jucătorii echipelor de valoare ridicată atinge nivelul intensității și volumul efortului din unele probe de alergări din atletismul de performanță. O imagine a acestui tip de efort a fost prezentată cu ocazia jocului Manchester United-Benfica, de jucătorul englez Best. Acesta, îndeplinind exemplar sarcinile duble, a fost solicitat intens pe toată durata partidei într-o densitate a acțiunilor ce a depășit orice așteptări. Ritmul angajărilor a variat între 3 și 6 pe minut-joc iar circa jumătate din totalul acestor angajări în efort, adică peste 170 le-a susținut într-un regim de încordare mare sau maximă. De fapt, exemplul lui Best nu este o excepție în cadrul echipei sale, toți ceilalți jucători acționând similar.

Toate aceste observații conduc către o concluzie fermă și anume că dezvoltarea în joc a unei asemenea cantități de efort nu poate fi posibilă decât în condițiile instalării la jucători a unor stereotipuri superioare de mișcare.

DE LA 170 DE ANGAJĂRI, LA... 10—15!

Comparativ cu datele și cu evoluția în general a pregătirii pentru eforturi maxime a jucătorilor de valoare, în fotbalul nostru se manifestă o flagrantă lipsă a preocupărilor pentru realizarea unei apropiieri de nivelul pretențiilor, în acest sens, pe plan mondial.

De mai mulți ani jucătorii di-

vizionari, chiar componenți ai reprezentativelor țării noastre, nu au capacitatea de a realiza într-un joc, conform datelor culese de antrenorul N. Petrescu, decât 10—15 acțiuni în viteză maximă, însemnând circa 200—300 m! Deși aceste deficiențe au fost sesizate de timpuriu, datorită însă negării îndelungate a unor cerințe obiective privind dobândirea stereotipului superior de mișcare la jucătorii de fotbal, s-a irosit o mare cantitate de frământări și timp, iar rezultatele obținute sint cu totul neesențiale. Este timpul ca, eliminând definitiv goana după performanțe întâmplătoare, să avem în vedere unele adevăruri incontestabile atestate de practica înaintată și pentru care ne-am zbatut

nivelul mediu al intensității cerute pe toată durata partidei. Angajarea totală la efort, în randament optim, reușită uneori de jucătorii noștri în cea mai mare parte a cazurilor nefiind expresia unui stereotip de mișcare instalat, este obținută pe baza unei mobilizări deosebit de puternică, ceea ce produce un consum energetic excesiv și, ca atare, lungi perioade de recuperare. Probabil că aceasta este una din cauzele pentru care echipele noastre, după eforturi de înaltă mobilizare, „cad” în perioada de neputință fizică, de lipsă acențuată din partea jucătorilor de a realiza efortul de concentrare;

6) De asemenea, trebuie accentuat în mod deosebit că dacă o dată cu intrarea jucătorului

atît de mult să le onorăm teoretic, cu titlul de cuceriri științifice.

Dezbaterea cu privire la măsurile imediate ce trebuie luate pentru dobândirea la jucătorii noștri a unor stereotipuri de mișcare corespunzătoare cerințelor jocului modern, ar trebui să înceapă, după părerea mea, cu câteva prezentări:

1) Stereotipul de mișcare are la bază două componente: deprinderea de ritm a alergării sau a mișcării ca expresie directă a calității de viteză și capacitatea de rezistență la efort produs al preluorării îndelungate, sistematice a marilor funcțiuni;

2) Apariția și consolidarea stereotipului de mișcare se produce între 16—21 ani, pe baza unor acumulări intense și îndelungate de 4 pînă la 7 ani;

3) Primul semn al procesului de formare a stereotipului de mișcare este apariția stabilă, atîta timp cît capacitatea de rezistență la acel moment permite, a unui ritm crescut de alergare (acțiune);

4) Desăvîrșirea stereotipului de mișcare se realizează apoi în jurul vârstei de 21 ani, prin acumulări permanente, intense, în asemenea măsură încît concomitent cu perfecționarea ritmului de alergare (acțiune) să se dezvolte și o mare capacitate de efort (maturizarea funcțională specifică);

5) Dacă pe parcursul pregătirii îndelungate, acumulările respective nu ating pragul minim de intensitate stabilit de legile formării stereotipurilor dinamice, atunci componentele stereotipului de mișcare specifică nu se vor manifesta în joc, într-o unitate deplină, ci izolat, fie sub forma variațiilor de ritm, fie sub forma unei obișnuințe de înlocuire totală a acțiunilor de viteză, printr-o acoperire uniformă la

în perioada maturității stereotipul de mișcare a fost instalat, el nu mai poate fi influențat într-o măsură hotărîtoare, munca din antrenamente vizind în principal perfecționarea randamentului general al echipei;

7) În sfîrșit, dacă vorbim de actualele cerințe de efort în jocul de fotbal la nivelul performanțelor de prestigiu, atunci stereotipul de mișcare capabil să le satisfacă se poate forma și perfecționa numai într-un sistem complet de condiții speciale printre care: pregătire progresiv intensă începută în jurul vârstei de 14—15 ani pe fondul unor calități native certe și a unei perfecte stări de sănătate, alimentație dirijată, program de odihnă — recreare — activitate strict coordonată și urmărită, control medical amănunțit, periodic.

GREȘELILE FĂCUTE LA NOI

Erorile comise la noi (legate de importanța și căile de formare a stereotipului superior de mișcare, negarea factorilor, timp de pregătire, vîrsta jucătorilor în desfășurarea procesului de acumulări intense) au fost resimțite mai ales în:

— seria preocupărilor asidui de a „construi” stereotipuri de mișcare conform cerințelor actuale în perioade de etape, cicluri de cîteva luni sau săptămîni (!) deși jucătorii cu care se lucra (majoritatea de peste 24—25 ani) erau de mult stabiliți, maturizați funcțional (plafon funcțional redus-stabilizat) și care, ca urmare a unor carențe mari ale perioadei de pregătire la vîrsta junioratului (decisivă în procesul de pregătire superioară), necesitau în primul rînd o pregătire elementară pentru dezvoltarea calităților fizice de bază;

— aplicarea (prin copierea sistemului de pregătire a echipelor valoroase din străinătate) a eforturilor repetate, de mare volum și intensitate, deși pregătirea de bază, dar mai ales regimul de viață al jucătorilor sint total necorespunzătoare, fapt ce generează în multe cazuri involuții, dereglări funcționale și chiar alterarea stării de sănătate;

— absolutizarea importanței teoretice a metodicii moderne, în detrimentul deprinderii practice de folosire a celor mai noi mijloace de pregătire a jucătorilor tineri, ceea ce a determinat o și mai mare accentuare a rămînerii în urmă a nivelului profesional al antrenorilor noștri.

Acest ultim aspect, încă controversat la noi sub raportul compatibilității efortului intens cu vîrstele „mici”, 16—17 ani, se pare că este deplin lămurit și în practica avansată a antrenorilor din țările cu fotbal avansat oglindindu-se fidel atît rămînera în urmă a concepției noastre în pregătirea juniorilor cît și a jucătorilor tineri. Elocventă declarația antrenorului N. Tătaru care a condus anul acesta echipa de juniori a clubului Steaua la turneul internațional de la Viareggio — Italia: „Echipele de juniori italiene și străine prezente la acest turneu sint pregătite foarte intens. De exemplu, tînăra echipă a clubului Internazionale, care se pregătește pentru a ataca în anul viitor locul I în acest turneu, a participat la antrenamente zilnice, DE O INTENSITATE LA CARE NICI ECHIPLELE NOASTRE DE DIVIZIA A NU AR FI FĂCUT FAȚA”.

În concuzie, sarcina lichidării neîntîrziate a lipsei de jucători capabili să se ridice la nivelul pretențiilor actuale de performanță, dat fiind implicațiile multiple pe care le creează nivelul slab al fotbalului nostru în diferite domenii de activitate, are o importanță capitală iar căile de rezolvare trebuie să fie de o eficiență maximă.

În această direcție, este absolut necesar să se comuteze cea mai mare parte a preocupărilor și a mijloacelor tehnico-materiale de care dispunem, către valorificarea elementelor foarte tinere, bine înzestrate, cu calități de certă valoare. Deoarece numărul acestora este foarte restrîns și chiar în continuă scădere, pentru a elimina posibilitățile de pierdere în continuare a talentelor de care dispunem și ținînd seama de lipsa unor condiții multumitoare pe care le oferă cluburile și asociațiile instruirii copiilor și juniorilor, este absolut necesar, paralel cu efortul general de îmbunătățire a activității fotbalistice, să se creeze o școală — internat de fotbal cu condiții superioare de pregătire, în care să fie pregătite toate elementele valoroase de 17—18 ani (aproximativ 45 tineri) folosindu-se cea mai înaintată metodică (experiența centrului Coverciano din Italia). Procesul de instruire în această unitate poate fi asigurat de un colectiv de 3—4 antrenori tineri care stăpînesc deprinderi practice de folosire a mijloacelor și metodelor multiple de antrenament modern. Există certitudinea că în condiții optime de pregătire și activitate, cu acest efectiv, deși restrîns, să se acopere în scurt timp necesitatea, la nivelul loturilor reprezentative, de jucători valoroși.

Aceasta ar urma să fie o măsură tranzitorie, eficientă atîta timp cît baza de mase, experiența și posibilitățile materiale ale centrelor de copii cît și numărul antrenorilor ca și nivelul cunoștințelor teoretice și practice, nu poate atinge o limită acceptabilă care ar putea oferi garanția că în 5—6 ani promoțiile de jucători tineri se vor încadra în complexul de cerințe al fotbalului modern.

★

Sîntem datorii a face totul pentru ca fotbalul nostru, în confruntarea cu celelalte echipe, al căror potențial de luptă este astăzi superior nouă, să întreprindă cît mai repede, spre satisfacția tuturor iubitorilor acestui sport, în etapa de afirmare.

Prof. D. TEODORESCU

ȘCOLILE PROFESIONALE — TEREN FERTIL, DAR INSUFICIENT EXPLOATAT

Turneul final de fotbal rezervat școlilor profesionale ne-a relevat plăcuta surpriză de a constata că în echipele participante există numeroase talente de perspectivă, ceea ce ne îndreptățește să susținem că aceste școli constituie, într-adevăr, un teren fertil pentru fotbal. Invitând o serie de profesori, care s-au ocupat și au însoțit la București echipele grupurilor școlare profesionale din țară, la o discuție în jurul mesei rotunde, am constatat că aprecierea noastră nu este lipsită de temei dar, așa cum a reieșit din dezbateri, posibilitățile existente nu sînt suficient exploatate.

Dar să vi-i prezentăm pe participanții la discuția noastră: prof. Ion Vulcăneanu de la școala profesională a Uzinelor de tractoare din Brașov, prof. Lucian Ilcău (specializare: limba română), de la școala profesională de mecanici agricoli și electricieni din Săcălaz — jud. Timișoara, prof. Nicolae Dinescu de la grupurile școlare cooperatist și forestier din Rm. Vilcea, prof. Ionel Isac de la școala profesională „Autobuzul” — București, prof. Victor Sperieonape de la grupul școlar M.I.A. — Sibiu și prof. Mircea Dragoș (specializare: matematică) de la școala UCECOM — Timișoara

SPORTUL REGE — PE SCARA DE SERVICIU!

RED.: Considerați că fotbalul din școlile profesionale poate ocupa un loc major în aria fotbalului din țara noastră?

Prof. I. Vulcăneanu: Din moment ce anual zece și zece de echipe au fost angrenate într-o competiție cu caracter republican, este de la sine înțeles că școlile profesionale reprezintă unul din acele nuclee unde pot să se formeze fotbaliști care, într-un viitor mai apropiat sau mai îndepărtat, pot îmbrăca tricoul formațiilor divizionare sau chiar al diverselor reprezentative. De aceea, fotbalul din aceste școli are tot dreptul să ocupe locul ce i se cuvine în contextul atenției și preocupărilor ce se

are o influență favorabilă asupra formării caracterului său, într-un cuvânt, pe lângă această pasiune — fotbalul — pe care și-o poate împlini — el învață o profesiune utilă societății. Și să nu uităm că elevii de la școlile profesionale au mai mult timp liber pentru a învăța fotbalul.

RED.: Cineva a vorbit despre pasiunea pentru fotbal a elevilor. Am înțeles-o și noi, în timpul finalului, pe terenurile din Capitală. Pentru că s-a amintit de ea, ce credeți că ar trebui făcut pentru ca această pasiune să se reflecte la o scară și mai mare?

Prof. I. Isac: Pasiunea e pasiune, nu poate fi contestată, dar asta nu rezolvă totul. Ca să faci ceva trântit trebuie să ai un suport organizatoric. Toți cei prezenți la această discuție pot să confirme că, în ciuda

voleiului, baschetului și handbalului!

Prof. I. Vulcăneanu: Și cînd te gîndești că școlile dispun de suficiente materiale sportive și de echipamente pentru fotbal. La noi, la „Tractorul”, aș putea spune că întrecem în dotare și unele centre de juniori organizate de federație.

Prof. L. Ilcău: Aceeași situație bună există și în cadrul școlii noastre, cu toate că ea se află în mediul rural, în imediata apropiere a Timișoarei.

Prof. N. Dinescu: Dotarea școlii noastre, școala silvică din Rm. Vilcea, întrece chiar și existența de materiale și echipament de la clubul divizionar B Chimia Rm. Vilcea. Pe lângă baza sportivă proprie, făcută cu mijloacele noastre și cu sprijinul organelor locale, dispunem de șase rânduri de echipament, 20 de mingi, spălătorie la dispoziție. Cred că mă învâdiază cei de la Chimia...

Prof. V. Sperieonape: Așa o fi pe la Brașov, pe la Rm. Vilcea sau la... Săcălaz. La noi însă, la grupul școlar M.I.A. din Sibiu, condițiile sînt slabe. În plus, elevii nu prea au acces pe terenurile de fotbal. Poate și pentru faptul că nu există decît două. Nici stimulente nu prea sînt.

Prof. L. Ilcău: Apropo de stimulente, pot spune că Direcția învățămînt din Consiliul superior al agriculturii s-a preocupat numai de prima fază a competiției. Astfel, la Lugoj, totul a fost foarte bine pus la punct. La Sibiu în schimb, la faza imediat următoare, n-am primit nici o atenție, nici măcar o diplomă, cu toate că în instrucțiuni se vorbește de acordarea de premii echipei care au obținut rezultate frumozse

CUNOAȘTEȚI „RAMPA DE LANSARE” A LUI SEREDAI, JERCAN ȘI A ALTORA?

RED.: La începutul discuției noastre, dv. ați scos în evidență faptul că mulți dintre elevii școlilor profesionale, firește, în urma unei instruirii temeinice, pot îmbrăca tricourile echipelor divizionare sau ale diferitelor reprezentative. Există exemple în acest sens, exemple care să probeze faptul că în școlile profesionale sînt multe talente fotbalistice?

Prof. I. Vulcăneanu: În ceea ce ne privește, avem cu ce ne lăuda dacă ne gîndim numai la cîteva nume mai cunoscute în fotbalul nostru. Astfel, la școala noastră s-au format fotbaliști ca Serești, frații Papuc, Naghi, Crișan (fost la Steaua) ca și mulți alții care au adus prosperitate în jocul echipelor Metrom Brașov, Gloria Birlad ș.a. La noi, în echipa Tractorul din Divizia C, în această primăvară au fost promovați nu mai puțin de 9 juniori. Asta, spre deosebire de trecut cînd, în echipa de seniori își găseau locul o serie de jucători plăfonați, mulți dintre ei nelegați de uzină. Din această cauză, elementele talentate, crescute la școala profesională, nefiind luate în seamă, s-au răs-pîndit pe la alte echipe.

RED.: Dv., tovarășe Vulcăneanu, sînteți oarecum vecin cu grupul școlar profesional al uzinelor Steagul roșu. Știți cumva care e situația de acolo, privind fotbalul, firește?

Prof. I. Vulcăneanu: Tristă! Deși există toate posibilitățile pentru o activitate cel puțin la fel de frumoasă ca la Tractorul, se pare că acolo dezinteresul tronează. Altfel nu se explică de ce fosta divizionară A, Steagul roșu, importa masiv jucători din Făgăraș, de la Metrom sau de la alte echipe din afara județului.

RED.: Poate că și aceasta e o cauză a aluncării echipei brașovene pe toboganul mediocrității...

Prof. L. Ilcău: Revenind la subiectul discuției, vreau să arăt că, dacă de la școala noastră nu s-au ridicat încă nume sonore ca cele de la Brașov, există certitudinea că avem destule talente, cu perspective dintre cele mai frumoase. Un amănunt doar: susținînd două meciuri amicale cu juniorii Politehnicii și ai C.F.R.-ului, pe care le-am cîștigat fără drept de apel, un conducător al echipei studenților timișoreni ne-a solicitat

CALENDARUL DE TOAMNĂ AL FOTBALULUI NOSTRU

AUGUST

8—19 — Ungaria: „Turneul speranțelor” (juniori)
D. 11 — 1 A, 1 B, 1 C, 1 CR (faza interjudețeană)
M. 14 — Vichy: Selectionata divizionară — St. Etienne
D. 18 — 2 A, 2 B, 2 C
D. 25 — 3 A, 3 B, 3 C
M. 28 — În România: România — U.R.S.S. (tineret)

SEPTEMBRIE

D. 1 — 4 A, 4 B, 2 CR (intră în joc echipele din C)
M. 4 — Bratislava: Bratislava — București
4—8 — Salonic: Cupa Balcanică (reprezentative de tineret)
D. 8 — 5 A, 5 B, 4 C
D. 15 — 6 A, 6 B, 5 C
M. 18 — București: Steaua — Akademisk Copenhaga (C.C.E.)
București: Dinamo — F.C. Köln („C. Cupelor”)
Porto: Leixoes — F.C. Argeș Pitești („C.O.T.”)
D. 22 — 7 A, 7 B, 6 C (fără echipele din Cupă), 3 CR
M. 25 — Timișoara: București — Bratislava
6 C (restanțele din 22.IX)
J. 26 — În U.R.S.S.: U.R.S.S. — România (juniori)
D. 29 — 8 A, 8 B, 7 C

OCTOMBRIE

M. 2 — Copenhaga: Akademisk — Steaua București (C.C.E.)
Köln: F.C. Köln — Dinamo București („C. Cupelor”)
Pitești: F.C. Argeș — Leixoes Porto („C.O.T.”)
D. 6 — 9 A, 9 B, 8 C
M. 9 — În România: Selectionata divizionară (România — Sel. divizionară (Polonia))
În România: România — Austria (tineret)
În România: România — R.D. Germană (juniori)
D. 13 — 10 A, 9 C (fără echipele din Cupă), 4 CR (cu echipele din B)
M. 16 — 9 C (eventuale restanțe din 13.X)
D. 20 — 11 A, 10 B, 10 C
D. 27 — Lisabona: Portugalia — România (preliminarii C.M.) 11 B, 11 C
M. 30 — În R.D.G.: R.D. Germană — România (tineret)

NOIEMBRIE

D. 3 — 12 A, 12 B, 12 C, 5 CR
M. 6 — În România: România — Suedia (tineret)
12 B, 12 C (restanțe din 3.XI)
D. 10 — 13 A, 13 B, 13 C
M. 13 — Dată pentru eventuale meciuri în „C.C.E.” și „C. Cupelor”
D. 17 — 14 A, 14 B, 14 C
S. 23 — București: România — Elvetia (preliminarii C.M.)
D. 24 — 15 B, 15 C
M. 27 — Dată pentru eventuale meciuri în „C.C.E.” și „C. Cupelor”

DECEMBRIE

D. 1 — 15 A (închiderea sezonului de toamnă)

LEGENDA. — Inițialele M, J, S, și D înseamnă zilele (miercuri, joi, sîmbătă, duminică). Indicativele 1 A, 1 B, 1 C, CR etc. = numărul etapelor din Divizia A, B și C, precum și din Cupa României. C.C.E. = Cupa campionilor europeni. C. Cupelor = Cupa Cupelor. C.O.T. = Cupa orașelor-tirguri. C.M. = campionatul mondial.

MA
S
A
R
O
T
U
N
D
A

ELEVII ȘI FOTBALUL

acordă actualmente tinerei generații de fotbaliști. Un argument în plus — pasiunea pe care o manifestă elevii pentru acest sport.

Prof. N. Dinescu: Subscriu întru-totul la opinia colegului meu, mai ales dacă avem în vedere o serie de factori pe care nu-i înțelegem în școlile generale.

RED.: Concret, la ce anume vă referiți?

Prof. N. Dinescu: Mediul în care se formează elevii școlilor profesionale influențează favorabil asupra dezvoltării calităților fizice generale: sînt mai robuști. Ei fac practică și lucrează în uzine, se adaptează mai ușor efortului fizic, condiție esențială în jocul de fotbal. Ca antrenor, îmi dau seama că pe un astfel de material uman se pot grea mai ușor elementele de tehnică și tactică. Și, apoi, să nu uităm un fapt de loc de neglijat: opinia colectivului în care învață și lucrează tînrul respectiv

acestor finale reușite, în școlile profesionale fotbalul nu are temei legal: programa școlară nu cuprinde nimic privind această disciplină. De aceea, la mine în școală, fotbalul l-am făcut clandestin aproape, introducîndu-l în orele de educație fizică pe căi ocolite, cum s-ar spune... pe scara de serviciu, pentru a nu avea neplăceri cu organele de control ale învățămîntului.

Prof. M. Dragoș: Cam asta a fost situația și la școala noastră. Am făcut fotbal și am alcătuit această echipă, cu care ne-am calificat în finala pe țară, numai... „pe furate”.

RED.: Din informațiile noastre am aflat de această ciudățenie: cu toate că elevii școlilor profesionale sînt atrași spre practicarea atleticii grele și a fotbalului, programa analitică — copiată fără discernămint după cea a școlilor generale și a liceelor — dă viză de întărire numai pentru practicarea atletismului, gimnasticii,

Fază din meciul Moreni — Brăila, din cadrul turneului final al școlilor profesionale

COLDUM ȘI „OPERAȚIA REANIMĂRII“

E suficient să mergi o singură dată la Craiova, să tragi cu urechea la comentariile aprinse ale suporterilor, să discuți cu „actorii“ echipei „U“, pentru a te convinge că „alb-albaștrii“ trăiesc cu intensitate „zilele reanimării“. Încă de la începutul pregătirilor pentru noul campionat aici se pompează masiv, figurativ vorbind, oxigenul dător de speranțe. Dorința unanimă este aceea ca „sabia lui Damocles“ să nu mai plutească nicodată asupra echipei lui Deliu, Oblemenco și a celorlalți. Perioada scursă până acum, suita meciurilor de verificare, printre care înfringerile mai tari cu F. C. Argeș și Steaua, precum și recentul 5-0 cu divizionara B, Politehnica din Timișoara, aduc numeroase elemente pozitive. Firește că cel mai în măsură să facă o trecere în revistă a acestei etape de reanimare nu poate fi altul decât noul antrenor al echipei, Ștefan Coidum. Dialogul nostru a început cu...

— În primul rând cum vă simțiți aici?
— Excelent! Mă bucur și apreciez sprijinul total care mi se acordă.
— Pe cât timp ați în-

cheiat contractul cu Oltenia?

— Chiar deunăzi a fost definitivat. Mi s-a cerut părerea și am spus că îmi este indiferent pe ce perioadă voi fi angajat. Până la urmă am convenit să semnez pentru patru ani. Importanțe, însă, sînt rezultatele pe care le obții în muncă, pentru că acestea sînt în fond satisfacțiile supreme ale oricărui antrenor.

— Așa e! Bănuim că startul luat aici nu v-a ridicat probleme deosebite.

— Și nu, și da! Nu, pentru că am amintit că mă bucur de un larg concurs și da, pentru că orice s-ar spune nu poți, ca, într-un timp relativ scurt, să-ți descoperi echipa ca pe propriul tău chip într-o oglindă. Fi-rește că unele lucruri le depistez la primele contacte.

— Referiți-vă la unele din ele.

— După ceremonia de prezentare în fața forurilor locale și a jucătorilor, unde mi-am expus pe larg principiile și intențiile după care mă călăuzesc, m-am pomenit cu o suită de cereri de transfer. Probabil că jucătorii gîndiseră, în timpul cînd echipa nu avea antrenor la cîrmă ei, că a sosit momentul „evadării“. Știrlogea la Vagonul, Niță între București și Pitești, Ivan

pe la Farul iar Gaboras, numai știu pe unde. Unii s-au exprimat cam pe un ton nelalocul lui. Poziția mea a fost ferm sprijinită de secția de fotbal, deoarece cînd am luat această echipă hotărîsem că nu pleacă nimeni. În zilele ce au urmat, în urma discuțiilor cu fiecare în parte, lucrurile s-au lămurit.

— Deci primul „atac“, lupta împotriva mentalității și a indisciplinei.

— Considerați-le chiar ca unele din obiectivele mele majore. Pornesc întotdeauna de la principiul de a nu face răbat nimănui. Deselnicu, pentru apariții repetate în restaurantul „Oltenia“ și impertinență față de conducere, este un prost exemplu. Întîi l-am avertizat omenește dar n-a luat în seamă, și după cum se știe, s-a ales cu scoaterea din lotul de tineret și cu doi ani de suspendare. Niță, prins și el o dată „la pahar“, a fost aspru sancționat și se pare că s-a liniștit.

— Și nouă ne-a spus acum cîteva minute, că nici măcar nu mai trece prin fața restaurantelor, pentru a nu da loc la bănueli.

— Îl privește pe el direct și apoi pe fiecare jucător în parte. Eu le-am amintit tuturor că viața nesportivă este incompatibilă cu sportul de performanță și că

cine nu va înțelege acest lucru, se va autoelimina din formație, indiferent cum se numește.

— Cum concluzionați perioada de pregătire propriu-zisă, scurtă?

— Avem încă de lucrat, avem nevoie de acumulări. Antrenamentele le-am făcut și le facem foarte tari. La debut am simțit că pe ici pe colo se cam strîmbă din nas, dar n-am mernaj pe nimeni. Vreau ca jucătorii să dobîndească o asemenea rezistență la efort încît să alerge cît mai mult în teren. Aceasta este în spiritul concepției de la care n-am să abdic niciodată — circulație rapidă de balon și de jucători pe toată suprafața terenului și ofensivă continuă. Prefer să luăm trei goluri și să înscriem patru. Țin să subliniez că am început să fiu înțeleș. Toți băieții s-au ambalat la muncă, cei mai activi dintre activi fiind Martinovici, Deliu, Cîrciumărescu, Mincă, Gaboras, Oblemenco și alții.

— Înseamnă că sînt speranțe pentru noul campionat.

— Da, dar nu la modul spectaculos. Notați cîteva din ele: să nu avem coșmaruri la sfîrșitul competiției, pe Gaboras și pe Oblemenco să-i redau loturilor reprezentative și ultima, Niculescu și Bălan, două tinere speranțe, provenite din echipa de tineret, să-și găsească consacrarea în echipă.

— Cum s-ar spune, un program minimal!

— Exact! Deocîndă ați!

Stelian TRANDAFIRESCU

Va redeveni Oblemenco atacantul percutant al craiovenilor și unul din candidații la titlul de MIHAI(A)

SĂPTĂMÎNA VIITOARE ÎNCEPE CAI

PE LOCURI, FIȚI G

Cu fiecare zi care trece, apropierea campionatului se simte. Infrigurarea cu care fiecare dintre echipele Diviziei A se pregătește este evidentă. E suficient să petreci cîteva ore în taberele „celor 16“, spre a simți acest lucru. Pentru astăzi, v-am rezervat înfrîngeri cu ultima

serie dintre echipele p Bacău, Vagonul Arad, Universitatea Craiova, pe celelalte, fie chiar a de ochi, materializată știre, o confidentă.

CELE DOUĂ GENERAȚII

UN OBIECTIV DE PERSPECTIVĂ

„Venind la Bacău — ne spune antrenorul D. Nicolae-Nicușor — mi-am propus un obiectiv de perspectivă: indiferent de rezultatele momentane ale echipei, ea să dobîndească un nucleu valoros de jucători localnici, apt să stabilizeze formația dinamovistă în prima divizie. Am adus recent în lot jucători cu reale calități ca Volmer (20 de ani) de la Petrolul Moinești, Lascăr (18 ani) de la Minereul Comănești, Pruteanu (18 ani) de la Victoria Bacău și care alături de cei ce au debutat deja în prima formație ca talentații Simionas (18 ani), Pană (19 ani) și Munteanu (20 de ani), sper să constituie nucleul la care m-am referit.

Pe lângă acest obiectiv, primordial, aș zice, ne-am propus și altele pe marginea campionatului. Dacă dorința noastră de a ne păstra locul în Divizia A s-a îndeplinit în trecut campionat, evoluția promițătoare a echipei ne-a permis să ridicăm stacheta pentru noul campionat, urmîrind acum jocul de calitate, „numere spectaculoase“. N-am specificat locul în clasament pentru că este imposibil ca jocul bun să nu aducă și puncte“.

SIMIONAȘ, CARTEA ȘI PRIETENIA

Mai jos reproducem cu fidelitate relatările antrenorului Nicușor despre mezinul echipei, Simionas, nu numai pentru tînărul jucător, înzestrat și modest, cît mai ales pentru confrății săi de aceeași vîrstă, tentați uneori să uite, în focul succesului, că au și obligații.

Venit de la Roman, Simionas (nici 18 ani) și-a continuat cu aceeași sîrguință studiile liceale la cursurile de zi, fiind acum în preajma bacalauratului. Elev foarte bun, impunîndu-și singur un regim zilnic adecvat studiului și sportului, el și-a găsit timp să-l ajute și pe coechipierul și prietenul său Tănăsache, învățînd împreună. Și situația precară școlară a celui din urmă, s-a îmbunătățit vizibil.

Reporterul a rămas totuși cu regretul că n-a putut vorbi cu Simionas întrucît acesta fusese convocat la lotul de juniori U.E.F.A. E doar vacanță...

Paul SLAVESCU

Ene Daniel, autorul celor două goluri din meciul cu Radnicki Kragujevac

O ECHIPĂ VECHĂ PRIMEȘTE UN IMPULS NOU

După terminarea campionatului 1967-68, clubul constănțean a procedat la unele remanieri spre a împinge echipei Farul o linie ascendentă atît în ceea ce privește exigențele de ordin tactic cît mai ales pe cele de pe planul pregătirii fizice. Scăderile înregistrate spre sfîrșitul competiției — reflex al lipsei de preocupare pentru cele două laturi esențiale în jocul modern — trebuiau eliminate cît mai repede, în vederea abordării cu forțe sporite a noului sezon. Restructurarea colectivului tehnic a dus la conducerea echipei pe ROBERT COSMOC care urmează să activeze alături de vechiul antrenor secund prof. P. Comăniță. Doi antrenori, doi profesori, care trebuie să facă nu numai sudura între ei dar și pe aceea a înfrîngii formației spre a realiza un monolit de voință, de gîndire și de acțiune.

Farul, aproape că n-a avut pînă acum vacanță, fiind în permanentă activitate prin turneele organizate la Constanța în care s-au întrecut echipe de reală valoare, atît de la noi, cît și de peste hotare: Steaua, Dukla Praga, Duisburg, Portuguesă... ca și din competiția oficială „Cupa balcanică“.

Cei doi antrenori, într-un perfect consens, și-au mutat acum sediul pregătirilor la Mangalia-Nord unde, pe lângă antrenamentele specifice, se efectuează și anumite teste ale calităților fizice. Jucătorilor care vădese anumite carențe de ordin tehnic, fizic și tactic, antrenorii le întocmesc un judicios program de individualizare a pregătirii. Aceste teste vor fi materializate apoi în fișele de control, care vor fixa și normele-limită ale jucătorilor, la actualul stadiu de instruire. Așa vor putea fi valorificate toate resursele de care dispun jucătorii, spre a-i putea integra în noua concepție de joc pe care ambii antrenori o preconizează. Ideile lor tactice pot fi concretizate într-o formulă de organizare a jocului, care să permită participarea unui număr cît mai mare de echipieri, la ambele faze: de atac și de apărare. Ținînd seama de profilul tehnico-tactic al fiecărui jucător, antrenorii întrevăd o justă repartiziție a sarcinilor pe posturi și compartimente, pentru a realiza jocul în permanentă mișcare printr-un activ și gîndit schimb de locuri și o rapidă circulație a mingii.

Gh. N.

Voinea — „specialistul ratărilor“ — nu se dezmințe nici de data aceasta. Suflă sîu va trece cu mult pe lângă bară

ANTRENORUL

După acel 0-0 cu Farul, rezultat care a reprezentat penultima verificare a steliștilor înaintea începerii campionatului — ultima va avea loc duminică pe Giulești, cu Rapid, antrenorul Ștefan Covaci s-a declarat mulțumit de jocul echipei. Iată cum ne-a expus el proiectele de viitor.

— „Rezultatul contează mai puțin. Ceea ce ne-am propus să realizăm cînd am reluat pregătirile începe să prindă consistență. Cu fiecare joc de verificare am cîștigat teren și sperăm ca în prima etapă, la meciul cu rivala din campionatul trecut, F.C. Argeș, să arătăm ce am învățat. Din capul locului, am pornit de la ideea că cerințele fotbalului actual impun pe lîngă atenție și gîndire în joc și o pregătire fizică excepțională, calitate cu care jucătorii să-și poată mîri raza de acțiune. Pri-

ma nou lectivă canți: III și 7 zent — presing Tătaru imediat multe c prefera Sorin jează se In fa: pă iese: ceea ce prea în poți ju numai i tică. Ac atac cu dar foa nativ p ghiuri

CU CE „ARMĂTURĂ” PLEACĂ LA DRUM NOILE DIVIZIONARE „A”?

Campionatul care va începe peste 10 zile aduce în prima divizie trei formații care, în sezonul trecut au activat în B. Și dacă Politehnica Iași sau Crișul Oradea nu sînt pentru prima dată pe treapta cea mai de sus a competițiilor interne de fotbal, ediția 1968—1969 aduce o prezență inedită: Vagonul Arad.

Spre deosebire însă de alți ani, cînd promovatele în A căutau să-și întărească garniturile cu jucători veniți din alte părți, de cele mai multe ori fotbaliști de care tot echipe din A se dispensaseră ca neavînd valoare, de data asta caracteristic celor trei noi venite în primul pluton este încrederea arătată de antrenorii respectivi loturilor victorioase în „B”.

Astfel, la Oradea e liniște! Nu se vorbește de transferări senzaționale, nu se aude de nici o plecare, de nici un „divorț”. În corp compact, lotul Crișului așteaptă Divizia A. Dar o așteaptă nu cu mentalitatea jucătorilor de B care mai întotdeauna se văd dinainte înfrinți de colegii lor „mai mari” din A. Sentimentul încrederii în forțele proprii l-a dat acest baraj pe care Crișul l-a trecut cu brio, clasîndu-se pe primul loc în înțrecerea de la Timișoara.

„De fapt, ne spunea tov. Bujor Mera, președintele clubului orădean, nici nu cred că jucători noi s-ar încadra în echipa noastră, pentru că aproape toți cei pe care îi avem — fie că sînt crescuți la clubul nostru, fie la alte echipe din Oradea — alcătuiesc o adevărată familie”. Încrederea în forțele proprii ne-a mai fost relevată alături de antrenorul Anton Ferenczi, cît și de membrii ai conducerii clubului sau secției de fotbal. Un amendament al acestora: dacă echipa va trece peste hopul foarte mare al lipsei de experiență și se va menține în „A”. Urma concluzia: în cazul acesta, Oradea va avea asigurat pentru 7—8 ani un loc în Divizia A!

Nici Vagonul Arad nu face excepție. Antrenorii Toma Jurcă și Constantin Călinescu acordă în continuare atenție lotului cu care s-a pășit în „A”. Cei mai mulți

dintre jucători, ca și la Crișul, au învățat fotbal la Vagonul sau s-au maturizat în această echipă. Printre aceștia — fundașii Boroș, Mühlroth și Matușinca, mijlocașii Dvorjac și Schweillinger, iar dintre atacanți, cei doi frați Macavei. Chivu are o situație diferită de a celorlalți: s-a ridicat de la Vagonul dar s-a făcut remarcat la U.T.A., pentru că acum să revină la echipa de la care a plecat. În rest, doar trei nume noi: fostul textilist Igna, care după opt luni de inactivitate a revenit pe terenul de fotbal și a îmbrăcat din nou tricoul cu nr. 4, cel pentru care se specializase în ultima perioadă de activitate la U.T.A., apoi, Arnoschi de la C.S.M. Reșița, unul din golgeterii de anul acesta ai seriei a II-a din Divizia B, și o nouă extremă dreaptă: Pigulea, fost la Politehnica București.

Așa cum s-a arătat și în numărul precedent al revistei, foarte puține nume noi și la Politehnica Iași. Doar Contardo (de la C.F.R. Pașcani), Cornel Popescu (de la Universitatea Craiova), Golec (de la Jiul) și — cu semn de întrebare datorită lipsei dezlegării — Alecu, de la Steagul roșu. În rest, Cuperman, Deleanu și ceilalți care au dus echipa în „B” și au readus-o în „A”.

Vor rezista proaspetele divizionare A cu „armătura” din „B”? Aceasta este întrebarea la care vor trebui să răspundă în viitoarele 30 de etape alți jucători în cauză cît și antrenorii lor. Desigur, este îmbucurător faptul că aceiași jucători, rămînînd uniți în colectivul în care s-au format și au crescut, încearcă să-și aducă echipa pe o treaptă superioară celei de acum. Aceasta înseamnă, în

fond dragoste pentru culorile clubului, pentru orașul lor. În același timp însă — reversul medaliei — trebuie arătat și un fapt care reiese din consultarea statisticilor celor 22 de campionate ale Diviziei A organizate după război: din cele 45 de echipe care au luat parte pînă acum în această confruntare, nu mai puțin de 18 au rezistat doar cîte un an! Desigur, această constatare nu poate fi considerată o lege. În fond, Dinamo Bacău, anul trecut și Jiul Petroșeni, cu doi ani în urmă, s-au prezentat cu fruntea sus în fața mai vechilor colege de categorie cu același lot cu care au terminat Divizia B, rețușurile fiind minime. Și nu se poate spune că jucătorii din Bacău sau cei din Petroșeni nu au făcut față situației cu succes.

Mircea TUDORAN

De ce nu joacă Sorin Avram la Steaua? Epicația ne-a dat-o antrenorul Covaci. Avram are cîteva kilograme în plus și fiind jucător de viteză acest balast îl ține pe toșă.

Marin Marcel nu mai figurează în lotul actual al Universității din Craiova. Cauza? Părăsește definitiv gazonul din motive medicale, ne-a informat conducerea echipei. Cam în aceeași situație s-ar părea să fie și Adrian Popescu aflat acum în convalescență după o hepatită epidemică. Verdictul îl vor da mai tîrziu medicii de specialitate.

Echipa dinamoviștilor băcăuani a avut în campionatul trecut trei „recalcitranti”: Duțan, Rugiubel și David, care își permitau diverse escapade nocturne. „Acum însă, ne spune antrenorul lor, Nicușor, nu-l mai recunosc... Duțan s-a căsătorit și are un copil iar Rugiubel și David s-au cumințit...” Să fie într-un ceas bun și de durată!

În meciul amical cu Steaua, constănțeanul Kalló s-a accidentat, suferind o deplasare a tendonului lui Achile ceea ce face problematică evoluția sa în prima etapă.

În lumea fotbalistică din orașul Craiova circula două nume noi care probabil vor juca la „U” în viitorul sezon: Neagu, de la Siderurgistul Galați, care a terminat Facultatea de Chimie Alimentară și Velca de la aceeași echipă. Primul a și jucat duminică și are deja repartiție pe linie profesională la Craiova, urmînd să se perfecțeze transferul. Pentru celălalt, fiind încă student, se preconizează o intervenție pentru a fi transferat cu studiile de la Galați la Craiova. Să vedem!

CONFIDENȚE

În lotul echipei Dinamo Bacău se fac două experiențe: Mico, fost extrem dreapta, se reprofilează ca fundaș iar Lemnaru, folosit pînă acum pe toate posturile (în afară de portar) se stabilizează tot ca fundaș.

Fostul jucător al Siderurgistului Galați, Cojocar, a devenit de curînd inginer și a fost repartizat la Constanța. Conducerea Farului n-a stat prea mult pe gînduri și l-a legitimat.

De cîteva zile, la stadionul C.F.R. din Arad, acolo unde proaspăta divizionară A, Vagonul, va susține meciurile sale, a început lucrul la noua tribună care va avea o capacitate de circa 4000 de locuri. Pînă acum s-au montat... 5 stîlpi susținători! Dar dacă lucrările au început cam tîrziu, să sperăm totuși că treaba va merge repede și în bune condițiuni, astfel ca în 6—7 săptămîni tribuna să fie gata. În cazul acesta, stadionul C.F.R. va avea o capacitate de circa 12000 de locuri.

Două noutăți din tabăra băcăuană: legitimarea vîrfului de atac Făls (fost la Politehnica București) și revenirea în antrenament a lui Panait și Cernat, după accidentele suferite în trecut la campionate.

Ploieșteanul Badea s-a încadrat foarte bine în jocul echipei Farul. La fiecare meci în care a jucat, el a fost aplaudat la scenă deschisă.

Trei jucători de la Crișul au dat de curînd examene la Facultatea de educație fizică de pe lîngă Institutul pedagogic din Oradea. Atila Kun (II) a intrat primul la facultate, cu media 9. O notă frumoasă a primit și portarul Katona: 8,33. Cel de al treilea proaspăt student este Dărbăban care a avut media 7.

Tilvescu a suferit spre sfîrșitul campionatului trecut o fractură la cot. Supus unei operații el este acum aproape restabilit și face antrenamente, cot la cot, cu ceilalți coechipieri.

Sutul lui Domide a fost necrutător. Portarul iugoslav privește dezamăgit balonul care poposește pentru a doua oară în plasă (Foto: Marcel CÂNCIU)

DE CE PLINGEA DUMITRU?!

Duminică, după primele 45 de minute ale partidei amicale dintre finalistele Cupei României și Belgiei — Rapid și respectiv Beerschoot, cei doi antrenori ai feroviarilor hotărîse să facă unele modificări în formație. Se încălzesc Pop, Angelescu, Marian Popescu și Dumitru. Partida se reia fără Năsturescu, Neagu, Jarmatschi și Dinu, dar cu cei patru amînțiți mai sus în locul lor. Tribunele, cîteva mii de spectatori, aplaudă „un-do” urile Dumitriu II — Marian Popescu, intercalările în atac și perpendiculare pe poartă ale lui Angelescu, centrările înapoi semnate de Pop... Nu se marchează. Pentru că atacanții nu șutează, căuțînd la nesfîrșit poziții ideale. Numai că fotbalul place, uneori, chiar și fără goluri. Altfel n-am înțelege rațiunea aplauzelor spontane din tribune.

Rîndurile de față n-au însă rostul de a releva reușitele sau nereușitele jocului de duminică. Nu. Vrem să relatăm o mică dramă care a trecut cu totul neobservată. Drama Dumitru. De ce plîngea la sfîrșitul partidei mezinul feroviarilor? De ce-și ascundea fața în palme ștergîndu-și stînger lacrimile?

Pentru a afla cauzele, imaginați-vă niște amplificatoare camuflate în gazon. Iată ce-ar fi redat, pe parcursul celor 45 de minute,

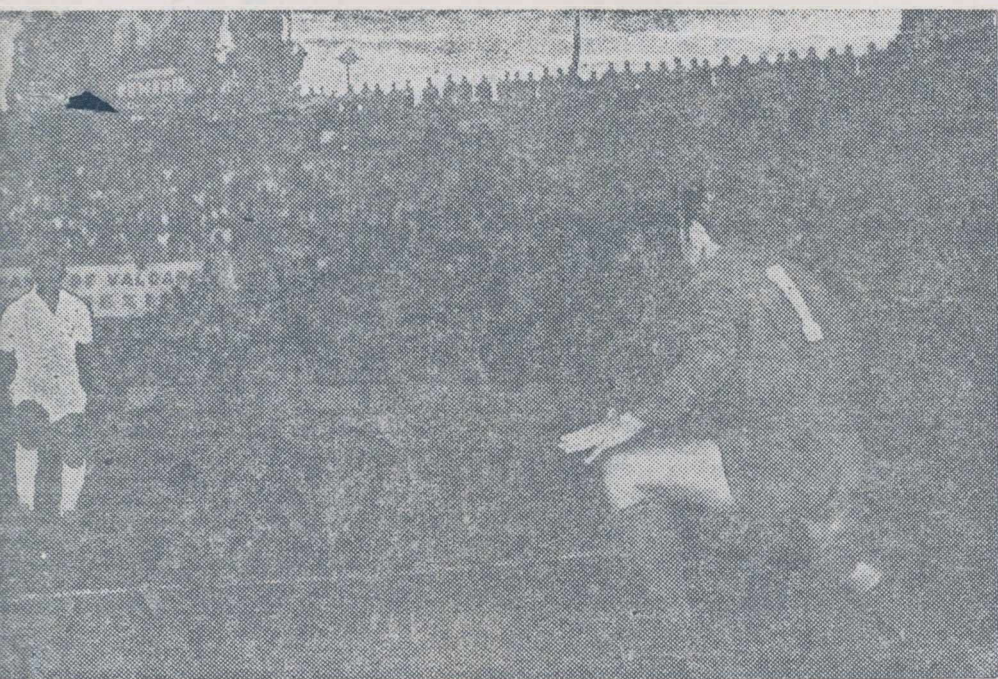

referitor la jocul mijlocașului rapidist: „Rămii înapoi Dumitru, unde te duci?” (antrenorii), „Pasează, mă!” (Codreanu), „Ce faci, Liță, nu-l vezi liber pe Emil?” (Greavu). „Du-te mă și șutează tu! (din tribune), „Înapoi Dumitru!” (antrenorii), „Dă drumul la mingea o dată!” (M. Popescu). Și așa mai departe... Aproape că n-a existat cîneva, pe teren, sau pe margine, care să nu dea sfaturi sau să nu-l apostrofaze pe purtătorul tricoului cu nr. 12. Ah, ba da. Am fi nedrepti dacă n-am semnalat excepția în mulțimea de oale sparte în capul lui Dumitru: Dan Coe.

— Mai lăsați-l în pace, mă, că l-ați înnebunit!..

Cum să joci calm, bine, la 19 ani într-o astfel de ambianță... sonoră? Cum să nu te simți singur, cu toate că, paradoxal, era înconjurat de coechiperi? Cum să nu plîngi? Trebuia să se calmeze într-un fel. Oare cel mai tînăr dintre jucătorii Rapidului nu mai are nevoie de încurajări? Și, în genere, nu ar avea cumva nevoie Rapid de un dram de disciplină în plus? N-ar strica.

L. D.

EFAN COVACI SE DESTĂINUIE

recuperarea co-
(). Cei patru ata-
oinea, Dumitriu
— titulari în pre-
să aplice bine
ales Pantea și
rin insistența lor
adversii să scape
jocul, de cele mai
șind pasa. E-am
tea în locul lui
ultimul negli-
efensive.

ac, întreaga echi-
usc din apărare
jocul să se bazeze
ontratac. Or, nu
ampionat întreg
gură formulă tac-
am să ieșim la
rte și semi-lungi.
e, formînd alter-
terenului trium-
cători pentru a

aglomera pe spații mici apărătorii adversi, apoi schimbarea bruscă a jocului pe partea opusă, unde se intercalează jucătorii fără minge, jocul fără minge, fiind un atribut al jocului modern. În privința finalizării mai avem de făcut unele finisări pentru a pune la punct conținutul ultimei pase care pune pe coechipier în poziție de șut. Deocamdată Dumitriu III se încadrează mai greu în jocul echipei. Sperăm, însă, datorită tehnicității lui, să dea cît de curînd randamentul scontat.

În concluzie, stilul de joc al C.G.A.-ului se păstrează dar căuțăm să-l adoptăm la imperativele actuale ale fotbalului, prin crearea unei mișcări permanente în teren efectuată prin viteza circulației mingii. Mai facem unele căuțări. Vigu va deveni probabil titular în postul de fundaș atînge

căci Rotaru trece printr-o mare criză de formă. Tătaru II are în față anul consacării, bineînțeles dacă se va pregăti cu rivnă. Iar Constantin pe care nu este cazul să-l mai verificăm, cunoscîndu-i-se valoarea, este gata oricînd să intre în echipă. De îndată ce unul dintre titulari nu va da randamentul așteptat, Jenei, Sorin Avram și Soo sînt gata să-i înlocuiască.

Așa a jucat Steaua în prima repriză a meciului cu echipa braziliană Portuguesa (cînd a evoluat bine) ca și în primele 70 de minute în meciul cu Farul. În ambele jocuri ni s-a părut însă că potențialul fizic al echipei slăbește spre sfîrșitul partidei.

Gh. NERTEA

4 PASI SAU SECEUNDE?

JOCUL PORTARULUI

IN LUMINA ART. XII

Deseori am auzit pe terenurile noastre vorbindu-se, în legătură cu obligativitatea portarilor de a repede mingea în joc, de „regula celor 4 secunde” în loc de 4 pași. O formulare absolut

plonjoane, uneori în picioarele adversarilor, deci cu riscuri; că el poate fi dezechilibrat foarte ușor, în mod intenționat. Regulamentul trebuia deci să conțină prevederi care să-l protejeze.

s-a constatat că manevrele de „tragere de timp” au devenit tot mai rare. N-a vrut nimeni să riște...

Au existat însă și confuzii sau interpretări eronate, comișându-se greșeli. De pildă, unii au susținut că portarii trebuie să facă cei 4 pași în... 4 secunde; alții că portarul, după ce a făcut 4 pași cu mingea la picior, nu mai are voie să dribbleze pe un adversar care-l atacă; iar cei mai exagerați au afirmat că portarul trebuie să arunce sau să degajeze mingea imediat ce a prins-o în mîini.

Toate acestea au dezavantajat portarii, acolo unde s-au produs, în așa măsură încît s-a căzut în exagerări: i s-a interzis — de pildă — portarului de a-și dribla adversarul. Sesizată de acest fapt, ca și de diversitatea interpretărilor, comisia de arbitri F.I.F.A. a discutat această problemă la sedința sa din septembrie 1967 în Tunisia și la cea din martie a.c. la Montevideo. La aceasta din urmă a formulat următoarea interpretare care va fi supusă aprobării I.B.:

„Driblingul portarului nu va fi

brațe mingea — trebuie s-o degajeze în timpul cit face 4 pași, indiferent dacă în acest interval o ține în mîini, o bate de pămînt, o aruncă în aer sau este atacat de un adversar. Numărarea pașilor începe din momentul în care mingea intră sub controlul portarului. Deci, dacă la un șut puternic portarul respinge balonul, nu înseamnă că a intrat în posesia lui. În astfel de situații, el poate fugi după mingea și s-o ia în mîini chiar dacă efectuează mai mult de 4 pași. Din acest moment însă, are voie să meargă cu mingea în mîini maximum 4 pași, după care este obligat s-o degajeze.

În situațiile, cînd prinzînd mingea, portarul îi dă drumul la pămînt înainte de a face primul pas, o conduce cu piciorul și după al patrulea pas o reia în mîini, dar n-o degajează, sau o conduce mai mult de patru pași și o ia din nou în mîini, în asemenea cazuri el va fi sancționat cu o lovitură liberă indirectă. Dacă însă, în ambele cazuri el nu ia balonul din nou în mîini, ci-l degajează cu piciorul, atunci nu va fi penalizat. POR-

PORTARUL ÎN... ÎNTREBĂRI ȘI RĂSPUNSURI

● Poate fi acordat un penal împotriva portarului?

— Firește, dacă el comite în mod intenționat una din greșelile grave precizate de articolul XII, afară — se înțelege — de cazul cînd joacă mingea cu mîna în propria-i suprafață de pedepsă.

● Portarul care în suprafața sa de poartă joacă mingea cu piciorul poate fi atacat în mod regulamentar?

— Nu, căci portarul nu ține mingea, ci o joacă cu piciorul. Un adversar poate să încerce doar să intre în posesia mingii și nimic mai mult.

● Cîți pași poate să facă portarul ținînd mingea?

— Portarul poate să facă maximum patru pași ținînd mingea, bătînd-o de pămînt sau aruncînd-o în aer și apoi reprinzînd-o, fără a-i da drumul din mîini.

● Ce trebuie să facă portarul după ce a făcut patru pași ținînd mingea în mîini?

— Portarul trebuie s-o arunce neapărat, indiferent cum, și n-o va putea juca din nou decît după ce a fost jucată sau atinsă de un alt jucător, partener sau adversar. În cazul cînd încalcă această dispoziție regulamentară, portarul va fi penalizat cu o lovitură liberă indirectă.

● Portarul poate arunca mingea pe de-asupra capului unui jucător și apoi s-o prinde din nou, după ce a făcut mai mult de patru pași?

— Nu. După ce a făcut patru pași, n-o mai poate reprinde.

● Un portar efectuează — ținînd mingea în brațe — cinci sărituri pe loc. Ce decizie ia arbitrul?

— Acordă o lovitură liberă indirectă, apreciînd că portarul a făcut cinci pași.

● Dar dacă un portar face al cincilea pas pe linia porții, între cei doi stîlpi, ținînd mingea în mîini?

— Tot lovitură liberă indirectă. Nu interesează unde a comis greșala.

● În acest caz, unde va fi așezată mingea?

— La circa 70 cm distanță de linia porții, pentru că mingea nu poate fi în joc decît după ce a parcurs o distanță egală cu circumferința sa, adică aproximativ 70 cm.

● Dar adversarii unde trebuie să se plaseze?

— Ei se vor așeza la 9-15 m depărtare de mingea.

● Cît timp poate ține portarul mingea?

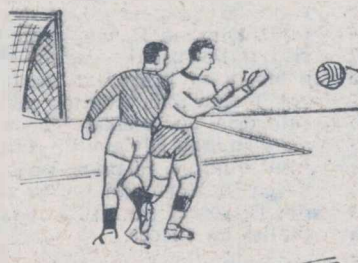
— Dacă el încearcă să întîrzie jocul, arbitrul îi va face un gest prin care să-l invite să repună mingea în joc. Dacă însă, uzază de mijloace prin care caută să întîrzie jocul, pierzînd astfel timp în scopul de a crea un avantaj echipei sale, arbitrul va penaliza această acțiune necinstită cu o lovitură liberă indirectă. În caz de recidivă, îl va avertiza.

● La un șut la poartă, mingea se rostogolește încl spre poartă. În acest moment, portarul — neavînd altă soluție — aruncă șapca după mingea și o oprește să intre în poartă. Care va fi decizia arbitrului?

— Dacă mingea n-a depășit în întregime linia porții, arbitrul nu va putea acorda gol. În cazul cînd a oprit jocul, el îl va avertiza pe portar și va acorda o lovitură liberă indirectă pentru comportare necuviincioasă; mingea va fi așezată în dreptul locului unde a fost oprită sau la o distanță de 70 cm de linia porții, între cei doi stîlpi.

Portarul n-a prins încă mingea; atacul este nepermis

Atac corect la portar

improprie, inexistentă în textele oficiale de regulament sau decizii „I. B.” (International Board), care dovedește — ca și alte fapte — că în privința regulamentării jocului portarului dăinuie multe confuzii sau interpretări eronate.

Este motivul pentru care, în cadrul comentariilor noastre pe marginea articolului XII, dedicăm un capitol special acestei probleme, din cele mai importante.

★

Spre deosebire de ceilalți jucători, regulamentul de joc consacră portarului un paragraf special, alît în ceea ce privește jocul său, cît și modul cum poate fi atacat. Și era firesc să se procedeze astfel. Dacă ne gîndim la faptul că portarul devine — la un moment dat — jucătorul cu ponderea cea mai mare în joc, vom recunoaște desigur, importanța și rolul lui într-o echipă și, deci, necesitatea de a i se acorda drepturi și obligații mai mari în comparație cu ceilalți jucători.

Dreptul de a juca mingea cu mîna în carcu (moștenit de la rugbi, din care — de fapt — s-a născut fotbalul), așa limitat cum este în prezent, dă totuși portarului posibilități mult mai mari de a „manevra” mingea, față de ocupanții celorlalte posturi din echipă. Importanța lui ca și pericolele la care se expune în joc, justifică acest drept. Cîndiți-vă că portarul trebuie să fie tot timpul atent la mingea și nu la adversarii care eventual îl atacă; că el execută

S-a constatat însă, de-a lungul anilor, că portarii încep să recurgă — transformîndu-le în practică — la diverse mijloace nesportive, în special la ținerea intenționată a mingii, pentru a „trage de timp”, încetinînd astfel jocul și scăzînd din calitatea spectacolului. Intervine însă, „International Board” și pune lucrurile la punct printr-o modificare de regulament decisă în iunie 1967 la Belfast și care arată astfel:

„Fiind portar:

a) face mai mult de patru pași ținînd mingea, bătînd-o de pămînt sau aruncînd-o în aer și reprinzînd-o, fără a o lăsa pentru a putea fi jucată de un alt jucător; sau

b) recurge la manevre care, după părerea arbitrului, au ca scop numai să întîrzie jocul și astfel să risipească timp și să dea un avantaj incorect echipei sale.

VA FI PEDEPSIT CU O LOVITURĂ LIBERĂ INDIRECTĂ ACORDATĂ ECHIBEI ADVERSE PE LOCUL UNDE A FOST COMISĂ GREȘALA.”

E clar rostul acestei modificări: evitarea risipirii timpului de joc și activizarea jocului.

★

Sondajele efectuate de F.I.F.A. pînă în prezent au relevat faptul că noua prevedere a dat rezultate satisfăcătoare. În general, portarii — pentru a evita sancțiunea în careu (lovitură liberă indirectă, deci un pericol pentru echipa lor) — au dat drumul repede la mingea, jocul devenînd în acest mod mai rapid, mai curgător. De asemenea,

Atac permis asupra portarului în suprafața porții

considerat ca ținere a mingii și portarul poate să continue să dribbleze cu mingea înaintea, în timpul sau după efectuarea celor 4 pași. Dacă a făcut cei 4 pași, el are voie să dribbleze mai departe, dar nu și să ia mingea în mîini înainte de a fi atinsă de un alt jucător.”

Această formulare, sau precizare, se pare că este mai aproape de spiritul noului text de regulament. „International Board” însă, nu s-a pronunțat încă. Probabil că o va face la proxima sa sedință.

★

Din păcate, și la noi am constatat interpretări greșite în privința jocului portarului. Și la spectatori, dar și la arbitri. Mai mult chiar, unii arbitri nici nu pun în aplicare noile prevederi, lăsîndu-i pe portari să joace după vechile... canoane. Oricît de surprinzător ar părea, dar așa stau lucrurile. Rar am văzut arbitri intervenînd atunci cînd portarii se abat de la normele în vigoare, privind punerea mingii în joc rapid, în situațiile care impun să ții seamă de numărul pașilor efectuați. Asemenea abdicări de la aplicarea regulamentului deservesc jocul, încurajează — sub privirile îngăduitoare ale „cavalerilor fluierului” — practica „trasului de timp”.

★

Cum trebuie înțelese noile prevederi privind jocul portarului, în lumina literii regulamentului, a experienței și a constatărilor la jocurile echipelor străine văzute la noi sau pe micul ecran?

Pentru a nu cădea în... culpă, portarul — după ce a prins în

În această poziție portarul nu poate fi atacat

Atac corect la portar în suprafața porții

TARUL POATE JUCA MINGEA MAI MULT DE PATRU PAȘI, CU PICIORUL SAU CAPUL, CA ORICE JUCĂTOR DE CIMP, DAR NU ȘI CU MÎNILE, FĂRĂ A FI PENALIZAT.

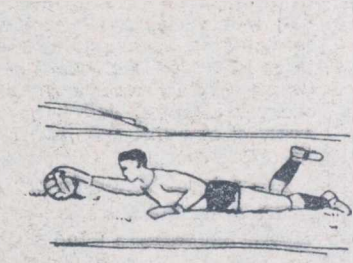
Să mai notăm, în sfîrșit, că dacă un portar, prin felul cum manevrează mingea, lasă arbitrului impresia că „trage de timp”, el va fi sancționat cu o lovitură liberă directă. Un exemplu: pase repetate între portar și un coechipier, metodă clasică în materie de „tras timpul”. Sau altul: portarul prinde mingea în brațe, dar rămîne pe loc cu intenția vădită de a „ciupi” din timpul de joc.

★

Și cu aceasta, ne încheiem comentariile noastre pe marginea articolelor XI și XII cu speranța că am reușit să explicăm și să facem înțelese două din textele cele mai spinoase din regulament și că în viitorul campionat vom avea prilejul să notăm aprecieri corecte și obiective în tribune, decizii prompte și în spiritul regulilor de joc pe terenuri.

PÎNĂ ATUNCI, DRAGI CITITORI, VĂ PROMITEM — PENTRU NUMĂRUL VIITOR — O... ÎNTILNIRE CU INSUSI REGULAMENTUL JOCULUI DE FOTBAL, PE CARE REVISTA NOASTRĂ ÎL VA TIPĂRI INTR-UN SUPLIMENT, ȘI PE CARE VI-L PUNEM LA DISPOZIȚIE, ÎN COSTUL OBIȘNUIT AL REVISTEI

Pagină redactată de GEORGE N. GHERGHE și PETRE GAȚU

Portarul ține mingea sub mină — nu poate fi atacat.

Atac neregulamentar asupra portarului

Atac neregulamentar asupra portarului

POSIBILE ȘI IMPOSIBILE

1 Un meci se dispută pe ploaie, pe un teren noroios. La un moment dat, mingea — plină de noroi — aterizează încl și se oprește, lipită, pe bara transversală. Ce trebuie să facă arbitrul?

(Dacă portarul zgîlție poarta și mingea cade în terenul de joc, arbitrul nu va interveni. Dacă, dimpotrivă, jocul nu poate continua pentru că mingea rămîne imobilizată pe bară un timp pe care arbitrul îl socotește suficient pentru a opri jocul, el va face să cadă mingea de pe bară și va relua jocul printr-o „minge de arbitru”).

2 În ce împrejurări un același jucător poate marca trei goluri perfect valabile, fără ca mingea să fi fost atinsă de vreun alt jucător.

(1. Un atacant, replit în propriul teren, trimite fără să vrea mingea în poarta echipei sale. 2. Același jucător execută lovitura de începere după acest gol. Lovește mingea cu putere, aleargă rapid după ea spre poarta adversă și, înainte ca ea să fie atinsă de un alt jucător, i se pune piedică în careu. Penalul acordat este transformat de el... 3. După pauză, înscrie al treilea gol în aceeași împrejurări ca la punctul 2).

3 În timpul unui meci de campionat, un jucător poate să marcheze un gol valabil fără să fi intrat pe... terenul de joc?

(Da. Este cazul unui jucător care sosind cu întîrziere la meci și prezențîndu-se arbitrului cînd acesta acordă un corner, execută el lovitura de colț, dar fără să pătrundă pe teren la efectuarea loviturii, și marchează direct).

Cercurile fotbalistice italiene nu sînt, în ansamblul lor, favorabile organizării unei ligi europene permanente. Iată, spre exemplu, ce ne declară dr. ARTEMIO FRANCHI, preşedintele federaţiei şi vicepreşedinte al U.E.F.A.: „Este greu să prevedem viitorul. Este foarte posibil ca mai curînd sau mai tîrziu să fie organizată o ligă europeană de fotbal. Eu, per-

dacă tubesc o echipă sau alta, sînt interesat de desfăşurarea unui campionat naţional în ansamblul său, deci şi de evoluţiile adversarilor favoriţilor. E aproape cert că acest public va fi pierdut în cazul unei ligi europene permanente. Noi avem şi experienţe în această direcţie. De exemplu, la meciurile lui Juventus pentru „Cupa campionilor europeni” spectatorii au fost alcătuiţi aproape în exclusivitate din

ocupăm şi de partea economică a competiţiilor. Dacă vom organiza o ligă europeană cu echipe renumite, dar care nu mai participă la campionatul naţional, vom risca mult în liga europeană dar vom priva campionatul naţional de două echipe excelente. Nu cred că această ipoteză va fi convenabilă.”

Este interesant de amintit că acum zece ani opinia fotbalistică italiană era într-o asemenea măsură favorabilă unei ligi europene, încît a fost creat, atunci, „Comitetul internaţional de legătură al ligilor de fotbal”, cu sediul la Milano, în scopul ajungerii la o organizare cerută de un eventual campionat european. Dar cei mai mulţi au considerat mereu în Italia că o ligă europeană nu poate să existe decît ca un complement al fiecărui campionat naţional şi că, deci, cele mai bune echipe ale fiecărei ţări trebuie să participe în acelaşi timp şi la o competiţie şi la cealaltă. S-au făcut proiecte şi experienţe şi acesta a fost motivul pentru care liga naţională italiană a participat cu toată hotărîrea la crearea unor competiţii internaţionale noi („Cupa cupelor”, „Cupa Alpilor”, „Cupa Prieteniei” etc.) sau la reactualizarea altora („Cupa Europei Centrale”). Experienţa a demonstrat că baza activităţii rămîne mereu activitatea din interior. Toate aceste realităţi fac ca în Italia opinia generală să ducă la concluzia că participarea echipelor sale la un eventual campionat european permanent nu ar putea fi autorizată decît dacă echipele desemnate să participe la această întrecere continentală ar fi prezente, în acelaşi timp, şi în campionatul naţional.

Milano, 29 iulie

LUIGI SCARAMBONE

SPINOSUL DRUM AL PROIECTULUI UNUI CAMPIONAT EUROPEAN PERMANENT

NICI ITALIA NU PRIVEŞTE CU OCHI

FAVORABIL O ASEMENEA COMPETIȚIE

sonal, cred că o competiţie ca aceasta ar fi imposibilă dacă ne dispensăm în fiecare campionat naţional de primele două echipe ale ţării. Aceasta ar fi o lovitură teribilă pentru campionatul naţional care ar pierde pentru o ediţie întreagă cele mai bune echipe ale sale. Echipetele, la rîndul lor, ar fi obligate la cheltuieli foarte mari, fără garanţia reuşitei. Părerile mele rămîne că o ligă europeană permanentă ar putea fi organizată numai paralel cu campionatul naţional la care fiecare echipă trebuie să participe fără întrerupere. În plus, dacă vom ajunge la organizarea unei ligi europene, a unui campionat continental permanent, va trebui, în mod obligatoriu să desfăşurăm celelalte competiţii care sînt actualmente organizate de U.E.F.A., fie „Cupa campionilor europeni”, fie „Cupa cupelor”. Şi nu vîd avantajele unei asemenea măsuri, pentru că aceste două întreceri au căpătat o amploare deosebită şi dau mari satisfacţii echipelor participante. În orice caz, eu cred că o ligă europeană este încă un vis...”

Am căutat să aflăm şi părerea unei alte autorizate personalităţi italiene, dr. ALDO STACCHI, preşedintele ligii naţionale şi vicepreşedinte al federaţiei italiene. Iată ce ne-a spus el: „S-a vorbit despre o ligă europeană în cursul reuniunii comisiei profesionale a U.E.F.A. de la Cannes. Se proiectează să se înceapă cu o serie redusă: două echipe din fiecare din cele 6-7 ţări în care fotbalul are actualmente cel mai ridicat standard. Această propunere mi-a produs o mare surpriză. Cheltuielile de organizare şi de participare la o asemenea competiţie vor fi foarte mari, pentru că fiecare club va fi animat de dorinţa de a-şi ameliora permanent nivelul tehnic în scopul realizării unor rezultate remarcabile; în plus apar cheltuieli ale unor lungi călătorii şi, bineînţeles, cele privind salariile şi primele jucătorilor. Dar, în acelaşi timp, neparticipînd la campionatul său naţional, respectiva echipă riscă să piardă o parte din spectatorii săi. Eu cred că reţeta unui meci nu este furnizată numai de suporterii respectivelor formaţii ci — indiscutabil — şi de mulţi alţii, de aceşti suporterii indirecti care chiar

suporterii acestui club. Marii iubitori de fotbal din Torino, care nu simpatizează pe Juventus, n-au venit la întîlnirile acestea. În afara raţiunilor de ordin sportiv şi tehnic, avem obligaţia să ne

DATELE FIXE DIN „C.C.E.”

SI „CUPA CUPELOR”

Comitetul executiv U.E.F.A., mergînd pe linia unei stabilităţi în disputarea meciurilor din primele două etape ale „Cupei campionilor europeni” şi „Cupei cupelor”, a stabilit date fixe pentru cinci ediţii ale acestor competiţii:

Ediţia	16-imile	8-imile
1968/69	18 sept.	13 nov.
	2 oct.	27 nov.
1969/70	17 sept.	12 nov.
	1 oct.	26 nov.
1970/71	16 sept.	11 nov.
	30 sept.	25 nov.

De la caz la caz însă, pentru cereri bine întemeiate, U.E.F.A. va aproba derogări de la aceste date.

AU FOST GASITI VINOVAȚII

Este cunoscută tragedia care s-a petrecut la 23 iunie a.c., pe stadionul River Plata din Buenos Aires, cînd datorită imbulzelii produse la ieşirea de pe stadion, 73 persoane au fost ucise şi peste o sută mai mult sau mai puţin grav rănite. Invălmăseala provocată se datoreşte unei false alarme şi mai ales faptului că una din porţile de evacuare fiind ferecată nu a putut fi deschisă, blocînd ieşirea spectatorilor. Ancheta condusă de primul

judecător al tribunalului din Buenos Aires, Oscar Hermelo, a stabilit că vinovaţi de această neglijenţă se fac doisprezece salariaţi ai stadionului şi a dispus trimiterea lor în judecată.

RAJKO MITICI ŞI ECHIPA

NATIONALA

Întrebat de către un grup de ziarişti asupra viitoarei activităţi a reprezentativei iugoslave, directorul tehnic, Rajko Mitici, a spus: „Ne aşteaptă sarcini foarte

DE ICI, DE COLO

grele. În zilele de 11 şi 15 septembrie vom susţine două jocuri amicale cu reprezentativa Uniunii Sovietice şi respectiv Poloniei. La 25 septembrie vom juca cu Finlanda, la 4 octombrie cu Belgia şi la 27 octombrie cu Spania. Toate trei meciuri în cadrul preliminariilor a campionatului mondial. La jumătatea lui decembrie vom trece Atlanticul şi vom juca două meciuri cu Brazilia şi unul cu Argentina fiind totodată posibile şi întîlniri cu Chile, Mexico etc.”.

După ce a cîştigat campionatul Angliei, echipa Manchester City a întreprins un turneu în S.U.A. În fotografie, o fază din meciul pierdut de englezi (2-3) în faţa formaţiei Atlanta Chiefs. Americanul de culoare Emmet Kapengwa (14) intră în posesia mingii, în timp ce Tony Coleman rămîne într-o poziţie curiosă (Foto: U.P.I.).

Carnet extern

Cu toate că „naţionala” Angliei a înregistrat recent unele insuccese (înfrîngerea în faţa R.F.G.-ului în „amicalele” de la Hanovra, cu 0-1 şi eşecul la acelaşi scor în semifinala Campionatului Europei, cu Iugoslavia), nici un comentator al fotbalului internaţional n-a fost tentat (deocamdată), să pună în discuţie supremaţia britanicilor în „soccerul” european. Aceste insuccese, ambele la limită şi în deplasare, nu sînt, se pare, în măsură să umbrească o impresie, cu totul opusă, asupra fotbalului din ţara lui Alf Ramsey, Matt Busby şi Stanley Matthews, conturată puternic de ultimul „World Cup” sau de performanţele echipei de club a lui Bobby Charlton.

Dar dacă pe continent comentările se fac încă sub covîlţirul unei unanimi stime pentru fotbalul englez, iată că — pe insulă — apar destui comentatori care nu ezită să tragă semnalul de alarmă. Lucrul ne este confirmat de

APELE FOTBALULUI ENGLEZ NU CURG LIN...

numărul pe iulie al revistei londoneze „World Soccer” care, sub semnătura lui Stuart Shaw, publică un articol intitulat „ATENŢIE, ANGLIA! ÎNCEPE SĂ APARĂ... SOMNUL!”

„Înfrîngerea în sine — spune comentatorul englez — nu este o probă de dezastru, dar au început să apară simptomele unor inerenţe slăbiciuni”. Slăbiciuni care, arată articolul, dezvăluie lumea fotbalistică ca şi echipa Angliei are un „căleii al lui Achile”.

Pentru a înţelege mai bine de unde încep grijile englezilor pentru menţinerea supremaţiei lor fotbalistice, să urmărim puţin raţionamentul lui Stuart Shaw. Atîta vreme cît în fotbal tactica era pe un plan secundar al preocupărilor, curajul, determinarea, jocul în viteză şi în forţă au adus Angliei multe victorii. Europa a trebuit să răspundă prin abilitate tactică. Şi a fost atunci rîndul englezilor să caute şi ei cuceriri pe acest tărîm, cuceriri pe care le-au făcut cu preţul unor ani de adaptare. Şansa englezilor a fost că turneul final al Cupei Jules Rimet '66 l-a găsit tocmai într-un moment de echilibru sigur între virtuţile tradiţionale ale fotbalului lor şi „punerea la zi” pe plan tactic, ceea ce a dat „unsprezececi” condus de Ramsey soliditatea şi splendoarea anului 1966.

Anglia reuşea atunci să risipească temerile care-i veneau dinspre America de Sud.

Azi însă, grijile vin din nou dinspre Europa. La Florenţa, scrie Shaw, în meciul cu Iugoslavia „Anglia înfilinea pentru prima oară de la „World Cup” un adversar care era mai abil şi mai bine organizat în tacticile moderne”.

Şi concluziile autorului sînt destul de limpede. Goana continuă după progres şi noutate în fotbal nu-ţi permite să-ţi acorzi momente de răgaz. Rămînd inflexibil şi neavînd abilitatea de a-şi adapta tactica unor strategii neobişnuite care i se opun la un moment dat, fotbalul englez riscă să nu-şi poată pune în relief calităţile individuale, certe, ale jucătorilor pe care-i posedă. Aşadar, conducătorii fotbalului englez trebuie să aibă observaţia mereu trează asupra a tot ce se petrece în acest sport. A fi la curent cu tacticile moderne şi a împinge la maximum valorificarea virtuţilor tehnice individuale, iată — după revista citată — calea pe care trebuie să meargă fotbalistii englezi. „Vom putea răspunde repede hotărîrile ce ni se vor da — spune în final Stuart Shaw — numai prin realizări mereu mai mari şi NU PRIN „POLEAREA” PERFORMANTELOR JUCĂTORILOR SCOLARIZAȚI ÎN METODA DE JOC A LUI SIR ALF RAMSEY”. Fraza aceasta ni se pare cu tîlc.

Să fie acest semnal de alarmă tras de „World Soccer” numai o probă de admirabilă luciditate, de optică curajoasă asupra continuu evoluţiei a fotbalului?

Sau şi un mic semn că — pînă şi în Anglia — marii „magnaţi” ai conducerii tehnice a echipelor, marii răsfăţaţi ai galeriilor, încep să se clatine şi să fie contestaţi atunci cînd — după oricîte victorii — încep să cunoască şi înfrîngerile?

Dacă ar fi așa, n-ar fi, de fapt, nimic nou.

Radu URZICEANU

OPT MEDICI LÎNGĂ GENUNCHIUL LUI EUSEBIO...

Emotivul Eusebio (fotografia o dovedeşte) s-a arătat echilibrat sufleteşte în cursul operaţiei pe care a

Evenimentul nr. 1 pentru fotbalul portughez în finalul sezonului, nu l-a reprezentat nici campionatul, şi nici cupa. Toată lumea care se interesează de „sportul regel” la Lisabona şi-a concentrat atenţia spre o sală de operaţie, acolo unde a avut loc intervenţia chirurgicală asupra unuiu dintre cei mai celebri jucători ai lumii, Eusebio.

Aminată de săptămîni şi săptămîni, cerîndu-se părerea unor specialişti de peste hotare — profesorului Paul Schmidt din Frankfurt, unuiu dintre renumiţii chirurghi belgieni, Joakim Kraaft etc. — operaţia a trebuit să aibă loc, în urma unanimităţii avizelor. Ea a fost efectuată de ortopedul nr. 1 al Portugaliei, prof. Raul, asistat de o veritabilă echipă de medici specialişti şi, bineînţeles, de

principalul medic al clubului Benfica, Eusebio a suportat cu bine intervenţia, starea lui sufletească — împotriva temerilor, cunoscîndu-se deosebita lui sensibilitate — s-a menţinut perfectă.

Dificultăţile au intervenit din momentul cînd s-a pus problema locului unde celebrul atacant al lui Benfica trebuie să-şi petreacă convalescenţa. Eusebio a dorit, cu tot dinadinsul, să plece în Mozambic, acasă, să rămînă cel puţin două săptămîni în mijlocul întregii sale familii. Dar cei opt medici, care au efectuat un consult amănunţit, cu toate că au constatat o excelentă evoluţie a stării genunchiului operat, s-au opus plecării din Lisabona. Aşa că, foarte trist, în compania zecilor de scriitori ce-i sosesc zilnic de pretutindeni (cea mai emoţio-

nantă a fost aceea trimisă de portarul lui Manchester United, Slepney, publicată de multe ziare), mozambicanul aşteaptă să treacă zilele prescrise pentru continuarea unui control medical atent. Eusebio speră să primească, totuşi, aprobarea şi autorizaţia medicilor spre a face o călătorie de trei zile în Mozambic, după care va pleca cu Benfica în turneul acesteia, în ambele Americi.

Specialişti socotesc că internaţionalul portughez va putea juca în ultimele meciuri ale turneului, mai întîi doar cite o repriză; ei dau ca certă apariţia lui Eusebio în campionat, dacă lucrurile vor evolua, în continuare, ca acum. Atunci, la reîntrirea completă şi satisfăcătoare, se va putea spune că una dintre operaţiile celebre de menisc s-a terminat!

CUM „VĂD” BRAZILIENII PROBLEMA ALTITUDINII

— „Problema altitudinii Mexicului nu este atât de serioasă pe cât o prezintă presa sportivă mondială”.

Aceasta este părerea medicului selecționatelor Braziliei, Lidio Toledo, care — cu prelejul celor două meciuri Mexic-Brazilia — a fost pentru a doua oară în țara apropiată de turneu olimpic și al viitorului campionat mondial. În vederea unor observații cu caracter științific.

Pentru a culege date științifice, dr. Toledo a solicitat și Aimore Moreira a acceptat să organizeze un antrenament pe stadionul clubului Atlético Pedregal din Ciudad de Mexico. Medicul adusese cu sine un aparat de luat pulsul și tensiunea jucătorilor, folosit și cu prelejul unui antrenament la Sao Paulo. Exercițiul efectuat era următorul. Jucătorul venea mergând de la mijlocul terenului până în dreptul porții. Atunci, în carcu, se afla o greutate de 4.640 kg care jucătorul făcea 20 de flexiuni. Apoi i se lua pulsul și tensiunea. În continuare, jucătorul se culca pe spate și se calcula revenirea la normal. S-a constatat că foarte puțini jucători revineau la normal mai încet decât la Sao Paulo, unde au fost înregistrate primele date.

Doctorul Toledo a explicat că din pricina presiunii atmosferice se înregistrează o scădere a cantității de oxigen în aer. De aceea, sportivii au nevoie de mult oxigen în efort, se produc mici modificări cardio-respiratorii, endocrine și sanguine. Mărindu-se ritmul respiratoriu se mărește pulsul, numărul globulelor roșii sporește, ca și circulația sângelui. La o schimbare bruscă de altitudine, jucătorul simte în efort lipsa de aer, are dureri abdominale, gura și gâtul i se usucă. Asemenea fenomene au suportat Rivelino, Felix și Claudio la primele exerciții de antrenament. Gerson — care a mai fost în Mexic — spune că se simțea guma de mestecat ca să nu aibă senzația de uscăre a gurii și gâtului.

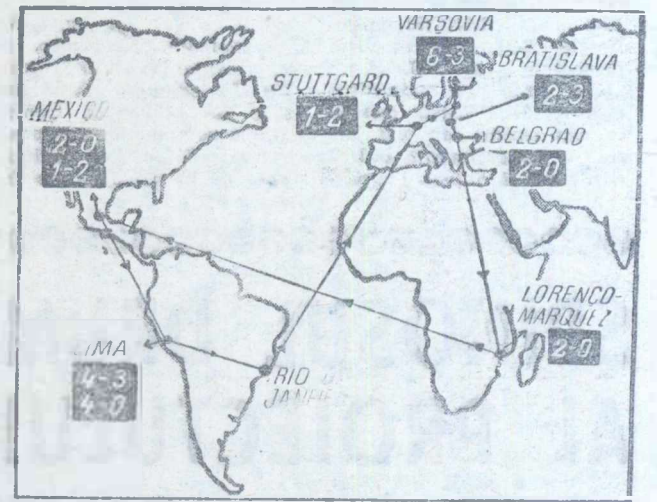
Medicul echipei braziliene afirmă că se cunosc cazuri de oameni care au avut hemoragii nasale din cauza înălțimii solului mexican, dar susține că un sportiv bine pregătit aproape că nu simte efectele altitudinii. Micile tulburări suferite de jucătorii brazilieni se datoresc mai mult autosugestiei. „De aceea — spune el — atletii trebuie să fie preluerați în sedințe speciale, explicându-le-se problema reală a altitudinii. În felul acesta pot fi evitate multe neplăceri... Rolul psihologiei este capital. Frica de altitudine este cauza celor mai multe necazuri. Pentru a le preveni, plina însă, mai este nevoie și de o obișnuire cu jocurile la mare înălțime, cât mai des posibil și gradat: la 1.000, apoi la 1.500, 2.000, 2.500 și chiar 3.000 m. De aceea intenționăm ca înainte de campionatul mondial să organizăm un cantonament în Bolivia sau Ecuador, la 3.000 m”.

În concluzie, Toledo opină pentru o perioadă de acomodare, încălzire, de circa trei săptămâni, iar ca măsuri preventive: 1) o perfectă pregătire fizică; 2) tratament cu vitamine B 12, proteine etc. pentru sporirea globulelor roșii; 3) pregătire psihologică.

DESCHIDEREA CAMPANIEI PENTRU RECUCERIREA TITLULUI MONDIAL

Nu de mult în Brazilia au fost sărbătoriți 10 ani de la cucerirea primului titlu mondial, în Suedia. Prilej de mare festivitate, la care au luat parte foști internaționali ca Djalma Santos, De Sordi et Co. Cu acest prilej, Paulo Machado de Carvalho — șeful delegației braziliene

în 1958 și 1962 și care va conduce lotul în 1970 — a anunțat deschiderea campaniei pentru recucerirea campionatului mondial, solicitând în acest scop sprijinul tuturor celor care ar putea contribui la pregătirea temeinică a echipei naționale.

Aimore Moreira „ECHIPA '68 — MAI PUTERNICĂ DECÎT ECHIPA '58 — '62!”

22 de fotbaliști, titulari și înlocuitori, împreună cu 9... civili (printre aceștia antrenorul Aimore Moreira, „el preparator psihic” Ademildo Chirali și faimosul masajier Americo) și însoțiți de un batalion de ziaști, au decolat din Rio spre Europa la 14 iunie. 36 de zile mai târziu, la 19 iulie, reveneau pe pământul natal. Era reprezentativa Braziliei, câștigătoare în două rânduri a campionatului mondial. Își încheiase lungul său turneu în patru continente în care susținuse nu mai puțin de 9 partide, marcase 24 de goluri și primise doar 11, câștigând șase partide și pierzându-le pe celelalte trei. Dar deasupra tuturor acestor cifre, care nu fac altceva decât bilanțul acestei expediții,

dim”. Și următoarele meciuri au dovedit-o, iar concluziile lui Moreira — despre care după încheierea turneului s-a zvonit că va fi înlocuit de la conducerea naționalei Țării Amazonelor — au fost dintre cele mai bune.

Dar iată pasaje din discuția lui cu Jacques Ferran, de la „France Football”:

J. F.: Credeți că actuala selecționată, cu Felix în poartă, cu Carlos Alberto, Brito, Joel, Rildo — fundași, cu Gerson, Rivelino și Tostao la mijloc, cu Natal, Jairzinho și Edu în atac, este cea mai puternică posibilă și va merge până la C.M.-1970?

A. M.: Nu, e imposibil să spun așa ceva. De fapt, există trei selecționete ale Braziliei: cea care se conturează după „Cupa Gomez Pe-

A. M.: Da, cred! Aceste adevărate personalități, care au strălucit în 1968 s-au născut dintr-o muncă făcând obscur și începută cu doi ani mai înainte. Părerea mea este că actuala echipă a Braziliei este mai bună și oferă mai multe posibilități decât cea din 1958. De ce? După 1962 fotbalul mondial s-a transformat. Cînd în 1958 și 1962 Pelé sau Didi driblau patru sau cinci adversari, erau aplaudați. Și erau respectați. Acum, dacă persisti după două driblinguri, ești doborât. A fost, deci, necesar să ne transformăm jocul transmițînd balonul cât mai repede. Or, acestui fel de joc, actualii noștri fotbaliști îi fac mai bine față decît cei din trecut. Eu nu cred că selecționata noastră din 1958—1962 ar fi fost capabilă să răspundă teribilelor exigențe ale fotbalului actual.

UN IMPERATIV: A RĂSPUNDE FIZIC!

J. F.: Ce credeți despre fotbalul european?

A. M.: L-am găsit așa cum îl știam: bun din punct de vedere tehnic și foarte puternic fizic. Reușita noastră în fața unora dintre echipele vechiului continent ține mai puțin de tehnică și mai mult de pregătirea fizică. La Stuttgart, echipa mea a fost atât de obosită din cauza călătoriei și a diferenței orare, încît a lăsat total inițiativa de partea adversarului. De undă — înfringerea. Ceea ce știu să facă mai bine decît noi jucătorii europeni este împiedicarea adversarului să joace balonul. Pentru a juca contra lor trebuie să fii într-o perfectă condiție fizică. Numai astfel i-am putut domina pe polonezi, iugoslavi și portughezi.

LINIA? NU E UN SISTEM SERIOS DE JOC!

J. F.: Din punct de vedere tactic am fost surprinși că la Stuttgart ați folosit „linia” și „olsăidul”. Este un procedeu sistematic?

A. M.: Absolut de loc. Dar la Stuttgart apărătorii mei au jucat pentru prima dată împreună și au trebuit să improvizeze. Cum erau și foarte obosiți s-au... refugiat în „linie”, care nu poate fi decît o soluție facilă, niciodată un sistem serios de joc. De altfel, eu sînt partizan al schimbării organizării jocului și plasamentului fotbaliștilor în cursul meciului. Selecționata mea actuală este capabilă de așa ceva. Privită și din acest unghi ea este superioară celei din 1958—1962, care rămî-

nea tot timpul „cantonată” în 1-4-2-4.

DAR PRIMEJDIILE PLANEAZĂ...

Aceasta este echipa Braziliei, a cărei primă calitate este franchețea, sinceritatea — conchide J. Ferran. Întotdeauna cînd vezi jucînd această mare echipă sud-americană ești recompensat: ea nu trădează cu ea însăși, ci pune totul pe masă. Calitățile și defectele apar în toată nuditățile lor. Printre acestea din urmă — jocul ei care este mai mult individual decît colectiv. Mai clar: jocul echipei braziliene pare întotdeauna suma unor reușite individuale. Oricum, Brazilia lui Aimore Moreira caută să țină pasul, să-și mîlădieze organizarea jocului, să piardă din naivitate.

Cu toate astea, mai multe primejdii o pîndesc din umbră:

1. Bogăția de fotbaliști de clasă! Niciodată nu se știe dacă a fost alcătuită cea mai bună selecționată, atât de numeroși sînt candidații și contracandidații. Fiecare titular are înlocuitorul lui și alții pe lîngă acesta. În apărare, se pare că Sadi ar fi mai bun decît Rildo, că Piazza și Jurandir valorează mai mult decît Joel și Brito. Gerson este și el discutat. Și dacă este păstrat, de ce nu i se asociază și Carlos Roberto, partenerul său de la Botafogo? Atacanții valoroși sînt mulți, ca furnicile, în Brazilia. Edu este amenin-

țat de Eduardo, Jairzinho de Roberto. Și mai este problema Pelé, poate mai dificilă de rezolvat pe cît se pare.

2. O oarecare îngîmfare. Cei mai mari adversari ai Braziliei sînt cei ce nu sînt luați în seamă. Pentru că aceștia, chiar dacă nu au jucători la fel de valoroși ca ai brazilienilor, pregătindu-se cu tenacitate au amenințat coroana acestora. Iată-i, de pildă, pe acești „necunoscuți” din echipa olimpică a Mexicului, neluși în seamă de presa braziliană. Dar acești „necunoscuți” ar fi meritat un meci egal în primul joc de la Ciudad de Mexico.

3. Dificultăți interne. Tehnicienii brazilieni care afirmă că o selecționată reunită o dată pe an și care-și susține întregul program internațional în timp de o lună nu servește la mare lucru, sînt tot mai numeroși. În fiecare an trebuie să pleci de la zero. Or, este absolut necesar să fie asigurată continuitatea echipei naționale. Pentru aceasta brazilienii își pun nădejdea în noi și dinamicii conducători ai confederației sportive, ca și în Aimore Moreira. Dar aceștia își va păstra postul? Zvonurile spun că datorită rezultatelor acestui turneu îi va fi preferat Zagalo, fostul extrem stînga al marelui echipe naționale a Braziliei, devenit antrenor la Botafogo, campion orașului Rio de Janeiro. Dar, schimbînd antrenorul, este suficient pentru a descoperi noi Didi, Garrincha, Zito, Gilmar?...

CU SAU FĂRĂ PELE?...?

Două întrebări fluturî pe buzele pasionaților fotbalului din Brazilia, după turneele întreprinse de reprezentativa țării și echipa clubului F. C. Santos:

— Care este locul lui Pelé în viitoarea selecționată a Braziliei?

— Fotbalul brazilian, poate, realmente, să renunțe la serviciile unui jucător ca Pelé, recunoscut pentru arta și inteligența jocului său?

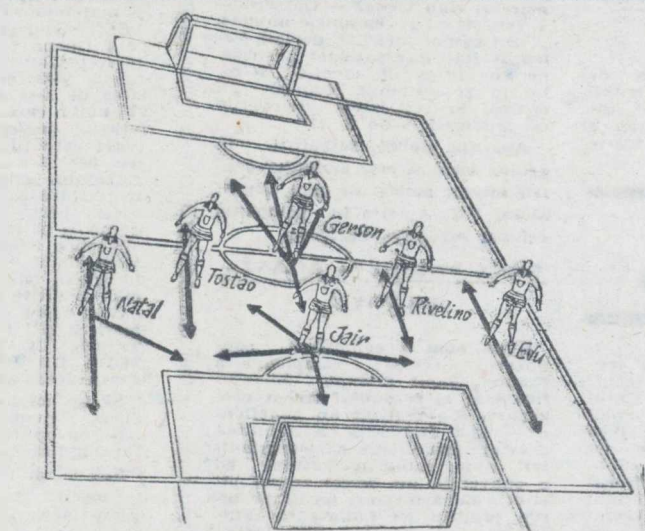
Pe marginea acestor întrebări au răspuns cîteva „nume”: AMARILDO, în prezent jucător în Italia: „Fotbalul italian n-a înțeles cum a putut selecționata Braziliei să renunțe la Pelé în acest turneu. S-a crezut mai întîi că valoarea lui Pelé ar fi scăzut și de aceea n-a fost selecționat. Dar, după ce a fost văzut jucînd cu Santos, s-a putut constata că el a rămas același mare jucător, astfel că neparticiparea lui la turneu Brazilia a rămas un mister”.

AIMORE MOREIRA: „Doi jucători sînt siguri în echipa pentru C.M.: Pelé și Tostao. Dar ne va fi greu să-l învățăm pe Tostao să joace pe dreapta... În general însă, nu putem accepta ideea ca lotul să se adapteze la jocul lui Pelé, ci acesta trebuie să se adapteze la jocul lotului. Noi lucrăm la un sistem de joc și deorece Pelé a ajuns un ml, ceilalți jucători trebuie să joace în cadrul unui sistem fără Pelé la început, astfel încît atunci cînd jucătorul lui Santos va reîntre în echipă, el să fie obligat să se încadreze în mecanismul nostru de joc. Astfel, nici unul din ceilalți jucători nu va mai avea complexe. Este un fel de pregătire psihologică, dacă vreți o explicație logică”.

PAUL MACHADO DE CARVALHO, conducătorul lotului în 1970: „Lotul trebuie să învețe să joace și fără Pelé”.

JOAO HAVELANGE, președintele Confederației braziliene de sport: „Pelé nu mai este chiar atât de necesar echipei Braziliei”.

Nimeni nu contestă valoarea marelui jucător, dar există un curent care vrea să convingă pe ceilalți componenți ai selecționetei că prezenta lui Pelé nu trebuie să fie o condiție „sine qua non”. Astfel sînd lucrurile apare și explicația faptului că Pelé a primit autorizația să plece în turneu cu F. C. Santos și nu cu echipa Braziliei. Dar el a reușit cu succes în ultimul meci din turneu reprezentativ.

Cum a conceput Aimore Moreira (și, firește, cum a încercat să joace Brazilia în turneul său) jocul mijlocașilor și atacanților. Așezarea jucătorilor pare un fel de „W”, nu?

scopul ei: din nou față-n față cu fotbalul european, pentru a-i cunoaște potențele cât mai bine în vederea viitorului campionat al lumii, cel din Mexic — 1970.

A fost atins acest țel? Răspunde chiar Aimore Moreira, antrenorul galben-verzilor, interviuat de ziaristul francez Jacques Ferran.

MAI BUNA CA ÎN '58—'62!

Turneul, se știe, a început prost: Brazilia nu numai că a fost învinsă la Stuttgart, dar a și fost depășită ca joc, în ciuda diferenței de numai un gol la care a pierdut. Emoție vie la Rio. Dar, conducătorii brazilieni au știut să vadă ceea ce era real în această înfringere, declarînd însă că „timpul improvizațiilor a trecut. Valoarea noastră este mai mare decît cea arătată contra vest-germanilor. Dar trebuie s-o dove-

drosa”, deschisă tuturor marilor cluburi braziliene, chiar și celor mai îndepărtate: aceasta, cea care a evoluat în Europa, Africa și cele două Americi și selecționata statului Sao Paulo care joacă printre altele cu Paraguay. Din acest ansamblu de jucători va fi alcătuită selecționata care va înfrîni în noiembrie viitor „restul lumii” la Rio, R.F. a Germaniei și Mexicului (de două ori) în decembrie, diferite echipe europene de valoare în iunie 1969 iar în iulie-august Columbia, Paraguay și Venezuela în turneul de calificare pentru C.M. Se poate spune că actuala selecționată constituie baza probabilă a viitoarei reprezentative.

J. F.: Credeți că Brazilia va fi capabilă să prezintă în 1970 personalități cum au fost Didi, Garrincha, Nilton Santos, Djalma Santos, Gilmar, Zito etc.?

MAGAZINUL ...BEST

Cunoscutul jucător englez Best, component al echipei Manchester United, ca și al reprezentativei naționale, nu se ocupă numai de fotbal. El este nu numai un credincios adept al stilului „Beatles” (pe care îl reprezintă prin întreaga sa ținută vestimentară și... capilară), ci a deschis și un magazin de modă, în care lansează cele mai moderne rochii pentru femei.

Iată-l în propriul său magazin care poartă numele „Best Boutique”, în fața unui manechin cu mini-jupe și gini-coafură...

MALATINSKY ÎN AUSTRIA

După cum s-a mai anunțat conducerea tehnică a echipei Admir Viena a fost preluată de cehoslovacul Anton Malatinsky fost antrenor pînă de curînd la Spartak Trnava. El este cel de-al treilea antrenor cehoslovac care activează în Austria, ceilalți doi fiind Vytlačil la Rapid Viena și Korcek la Donawitz.

În fotografia de mai jos, Malatinsky conducînd primul antrenament al noii sale echipe.

3 CUVINTE ÎN CRUCIGRAM

Orizontal 1) Club bucureștean în plină aniversare (20 ani) — Frunză a Diviziei B. 2) Act istoric (popularizat de fotbalisti din Focșani) — Echipa li-toralului — Jumătate din zece! 3) O echipă din Baia Mare... — ... și una

din Brlad. 4) Vechea denumire a echipei UTA — Treptele campionatului — Disc de metal. 5) Cutie! — Dinamo, pe „Dinamo” — Măsură administrativă în Italia. 6) Echipă bucureșteană (45 ani) — Avocat — Regii junglei. 7) Primii

din ultimii! — Echipa din Ploiești — Jean Eftimescu. 8) Membru al Clubului Sportiv Scolar — Insufletit. 9) Aici activează echipa „Vagonul” — Literă cîrlică — Disputat de echipele de hochei. 10) Pasăre de curte — Nu — Joacă la Dinamo Bacău — Luca Horia. 11) Echipă divizionară C (inițiale) — Realizatori la... Recolta. 12) Locul de băstina al Politehnicii — Adăpost (reg). 13) Verighetă — Echipă divizionară A — Arborii ce-au dat numele stadionului din Suceava. 14) Echipa noastră reprezentativă — Șuviță de păr.

Vertical 1) Promovat în prima garnitură a apidului — Apărător la „U” Cluj. 2) U.T.A., C.F.R., A.S.A., etc. — Aici joacă Minerul în C. 3) Nume de fată — Echipă din campionatul Capitalei. 4) Ar

Localitate lângă București — Riu în Asia. 5) Fructe — Aici joacă Mureșul — Club Sportiv. 6) Echipă divizionară A — Dinamo Bacău — Pește de apă dulce. 7) Echipă divizionară B — A se alipi. 8) Auxiliar al viitorului — Cîntă „Duminica cu fotbal” — Lac în Asia. 9) Lider... cu schimbul — „U”. 10) Hamul dinapoi al calului — Echipă din Oradea. 11) Cu lipsuri... la picioare — Diminutiv feminin — Cit... Ceahlăul! 12) Piese din angrenajul înfintării, la Rapid — Traian Popescu — Greavu, de la Rapid. 13) „Steagul roșu” — Echipa minerilor — Dat cu ușoare. 14) Loc de băstina (pl) — Echipă divizionară B.

Dictionar: TAA, OLUM, MEȘA, ILI, OAN, GUL.

S. COLOȘENCO
Constanța

DEZLEGAREA CAREULUI DIN Nr. 113

— Realizat de G. MARINA — Sibiu —

Orizontal: 1) Strămoși — Copil. 2) Orator — Neo — Ani. 3) Cătat — Cd — Pisă. 4) Dac — Prudente. 5) Aut — Precursori. 6) Ps — Protectori. 7) A — Aripă — Tări — F. 8) Releva — Fl — I — Pr. 9) A — Afia — Loturi. 10) Totaliza — Latin. 11) Puteri — Sa — Apă. 12) Atrage — Meci — Er. 13) Vii — I — Păcăleli. 14) Em — Liber — Raci.

CUPA

CAMPIONILOR

...ARESTATĂ

Trofeul pe care-l vedeți în această fotografie nu este altul decît „Cupa Campionilor Europeni”. Conducerea clubului Manchester United, deținătoarea cupei, a luat măsurile de precauție cele mai riguroase pentru ca povestea de acum cîțiva ani a trofeului „Jules Rimet” să nu se mai repete. În timpul transportului spre Manchester, Cupa Campionilor Europeni este escortată de cinci polițiști...

EXTERN

MAGAZIN

EXTERN

FERENCVAROS ÎN ÎNCURCĂTURĂ

Echipa maghiară Ferencvaros se află într-o mare încurcătură datorită diferitelor competiții oficiale la care jucătorii ei sînt chemați să ia parte în toamna acestui an.

Înainte de toate, echipa trebuie să dispute cele două jocuri cu Celtic Glasgow din primul tur al Cupei campionilor europeni, programate la 18 septembrie și respectiv 2 octombrie. Cu o săptămîină înaintea disputării primei manșe, maghiarii vor trebui să susțină cel de-al doilea joc al finalei ediției de anul trecut, a „Cupei orașelor tîrguri” cu Leeds United iar pentru sfîrșitul lui septembrie este prevăzută plecarea în Mexico a selecționatelor olimpice căreia Ferencvaros îi va da 4 jucători (Pancsics, Szűcs, Varga și Brankovics).

Avînd în vedere acest program deosebit de încărcat, conducerea clubului maghiar se va adresa echipei engleze cu rugămintea ca jocurile lor să se dispute fie la 28 august și 25 septembrie, fie la 18 sau 25 septembrie, date care convin mai bine budapeștenilor. Este probabil ca Leeds să aibă în vedere această situație grea în care se află echipa maghiară și să accepte propunerea.

IN VINO VERITAS?

De curînd un tribunal din Madrid a condamnat pe Alfredo Di Stefano la plata unei amenzi de 10.000 pesetas și la ridicarea permisului de conducere-auto pe timp de patru luni. Motivul? Anul trecut, aflîndu-se în stare de ebrietate la volanul mașinii, a provocat un accident de circulație soldat cu însemnate pagube și stricăciuni pentru „adeversarul” său.

MOZAIK

bului Shrewsbury Town din liga a treia a campionatului Angliei. Harry Gregg a apărut de 25 de ori poarta reprezentativei Irlandei de Nord; ultima echipă de club cu care a jucat a fost Stoke City.

Antrenorul cehoslovac Dr. Frantisek Korecek a preluat conducerea tehnică a echipei austriece Donawitz cu care a semnat un contract pe timp de doi ani.

După R. F. a Germaniei, Scoția, Italia și Austria iată că și Iugoslavia și-a depus acum candidatura pentru organizarea finalei viitoare ediții a Cupei campionilor europeni și a Cupei Cupelor.

ECHIPE

Voci din ce în ce mai insistente dau ca certă refacerea tandemului Moratti-Herrera. Primul, fost președinte al lui Internazionale, și-a manifestat dorința de a lua în mîini conducerea echipei A. S. Roma unde Helenio Herrera este acum antrenor.

Schimbări importante în fotbalul argentinian. Președintele federației, Valentin Suarez, a demisionat, locul său fiind luat de Armando Ramos Ruiz, fost pînă acum conducător al echipei Racing-Buenos Aires. De asemenea a plecat și directorul tehnic al echipei naționale, Renato Cesarini, locul său fiind luat de Luis Carniglia. Valentin Suarez va deveni managerul echipei Boca Juniors în vreme ce Renato Cesarini va ieși probabil de pe scena fotbalului.

Conducerea echipei Hajduk Split a fost condamnată de către tribunalul local să plătească 17.000 dinari despăgubire unui spectator care asistînd la un meci al sus-zisei echipe a fost lovit cu o piatră în cap, fiind necesară spitalizarea lui. Concluzia tribunalului: lipsa măsurilor de asigurare a securității spectatorilor.

Cu ocazia împlinirii a 50 de ani de existență, federația iugoslavă va organiza în anul viitor un mare turneu de fotbal la care au fost invitate cîteva dintre cele mai puternice reprezentative de pe glob: Anglia, Brazilia, Argentina, Ungaria, R.F. a Germaniei.

Echipa Austria Viena a achiziționat un nou jucător, pe egipteanul Thayssir Abbas de la echipa El Masri Klub din Port Said. Abbas, selecționat de 15 ori în reprezentativa țării sale, se află la Viena pentru studii și el își va păstra în continuare calitatea de amator.

SOLUȚIE?

Pentru a se evita tragedii ca aceea petrecută cu puțin timp în urmă cînd la stadionul River Plata au murit 71 spectatori și alți o sută au fost răniți, săptămînalul „Primera plana” din Buenos Aires propune ca televiziunea să transmită în fiecare duminică după amiază cinci întîlniri de fotbal în direct pe toate cele cinci canale ale stației. În acest fel, consideră publicația mai sus citată, nu s-ar mai produce aglomerații la sta-dioane și astfel s-ar evita situații care de multe ori pot deveni dintre cele mai tragice. Propunerea aceasta are oușine șanse de a fi adoptată deoarece ar însemna ca cea mai mare parte a emisiunilor de televiziune să fie afectate fotbalului dacă (înem seama că și așa Argentina este țara în care se televizează cele mai multe meciuri de fotbal: vineri seara, sîmbătă după amiază, duminică dimineata, luni seara transmisiuni în direct și duminică seara în reluare; la care se mai adaugă deseori meciuri din campionatul intern și internaționale jucate la mijlocul săptămîinii.

RECORDURI

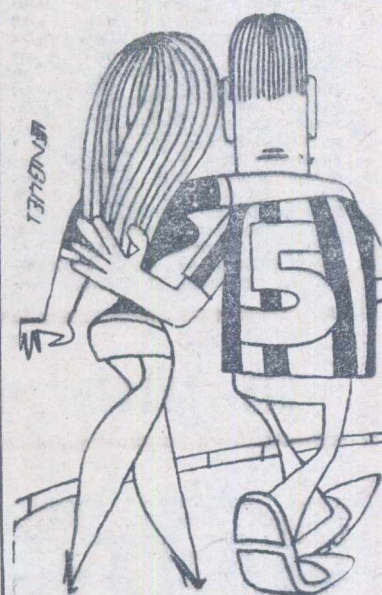
Legendarul Carizzo a revenit în poarta lui River Plata la vîrsta de 42 ani înlocuind pe năstrușnicul și (mult) mai tînărul Hugo Gatti. Carizzo a devenit subiectul preferat al comentatorilor de radio-televiziune și al ziaristilor. De cînd a reintrat, a susținut șapte meciuri fără să primească nici un gol. Deci 630 minute fără a fi bătut. Încă 114 minute de joc fără să primească gol, și el va doborî recordul de invincibilitate al unui portar argentinian deținut de Antonio Roma (Boca Juniors) care în ediția din 1964 a campionatului a reușit să nu primească nici un gol în 743 minute de joc efectiv.

Dacă acest record este pe cale de a fi doborît, un altul este de-acum depășit: acela al meciurilor de campionat susținute de un jucător. Pînă de curînd recordmanul era celebrul extrem stînga Angel Labruna cu 514 prezențe; acum în frunte a trecut Carizzo care față de Labruna are avantajul că încă mai joacă. Și încă cu succes!

PREA MULȚI JUCĂTORI PE MIJLOCUL TERENULUI

Aflat în concediu în Argentina, Omar Sivori a fost întrebat de către ziaristi ce părere are despre fotbalul european. El a spus: „În fiecare zi apar tot mai mulți jucători de mijlocul terenului și tot mai pușini atacanți. Toți, pînă cînd și cei mai tîneri, caută comoditatea. La mijlocul terenului trebuie să joace cei ce se apropie de sfîrșitul carierei și nu cei care abia încep să învețe fotbalul. Este adevărat, și eu fac acum la fel și poate acesta va fi unul din motivele care mă vor determina să-mi închei cariera. Nu mă împac cu sarcina cea mai ușoară. Este nevoie de jucători ca Altafini, ca John Charles sau Mazzola, jucători care să pătrundă acolo unde acum nimeni nu vrea să meargă”.

U M O R

Marcajul om la om...
(Din revista „Labdarugas” —
Budapesta)

Fotbal

REVISTA SĂPTĂMINALĂ
Redacția și ad-ția: București, Bd. Mărăști 26,
sectorul 1, telefon 17.55.18

COLEGIUL DE REDACȚIE

Constantin Chiriță, Ștefan Covaci, Gh. Dumitrescu, Ion Lupăș, Pavel Marcu, Aurel C. Neagu (redactor șef), Angelo Niclescu, Andrei Rădulescu, Constantin Teacă, Dumitru Tomescu, Stelian Trandafirescu (redactor-șef adjunct), Radu Urziceanu (secretar general de redacție), Emerich Vogl, Ion Voica, Ion Voinescu.

Prezentarea grafică Liviu Boboceu

Claessen : „ION IONESCU – UN COMPLET CENTRU ÎNAINȚĂȘ”

Intrat foarte repede în „focul” partidelor internaționale amicale, Ion Ionescu a pășit cu dreptul. În întâlnirile disputate simbăta și duminica trecută, de Alemannia, el a fost unul dintre cei mai buni jucători iar golul trei, al victoriei, din întâlnirea cu Arsenal, marcat din foarfecă, pe spate, a fost aplaudat în picioare de spectatori. Președintele lui Alemannia a declarat după partida cu celebra echipă engleză: „Mă felicit pentru achiziționarea internaționalului român care și-a dovedit clasa chiar din primul meci”.

Mai interesante ni se par opiniile colegului de linie al lui Ion Ionescu, belgianul Roger Claessen, venit tot din acest sezon la Alemannia: „Românul dispune de întreg arsenalul de tehnică pretins unui centru înaintaș. Calita-

Claessen

tea cea mai de preț: driblingul deconcertant. Ionescu are un fel de a dribla care nu

numai că incomodează pe fundașul advers dar face ca acesta să nu-și poată da seama, să nu poată prevedea mișcarea. De aceea deposedarea lui de balon e foarte grea; calitatea aceasta e cu atât mai prețioasă în meciurile în deplasare unde nevoia de a păstra mingea apare foarte des, e salvatoare pentru echipă. Experiența de care dispune face ca Ionescu să se încadreze ușor în formația în care jucăm acum împreună. El a sesizat ușor intențiile coechipierilor, s-a plasat totdeauna corect. După jocul cu Arsenal i-am și spus: parcă joci de cind lumea aici. Îl socotesc pe Ion Ionescu unul dintre cei mai compleți centri înaintași, alături de care am jucat”.

LÖHR (KÖLN) COMENTEAZĂ MECIUL CU DINAMO

- „Nu voi juca la București, probabil la Köln”
- „Să nu pierdem la mai mult de un gol! Aceasta este totul!”

Internat cu mai multe săptămâni în urmă la sanatoriul din Schömborg, spre a trata o afecțiune pulmonară descoperită la un examen medical cu puțin timp înainte de terminarea campionatului, HANNES LÖHR — golgeterul ultimei ediții din „Bundesliga” (27 goluri) și omul nr. 1 din atacul lui F. C. Köln, viitoarea adversară a lui Dinamo București în „Cupa cupelor”, a făcut o scurtă dar interesantă declarație, ieri, reprezentanților presei veniți să-l vadă. El a spus, printre altele:

„Mă simt foarte bine. Doctorul Schmidt, directorul lui „Wald-sanatorium” se poartă ca un părinte. Mi-a redat încrederea. Eram tare demoralizat cînd mi s-a comunicat diagnosticul radiologilor. Îmi era teamă de o afecțiune mai gravă. S-a dovedit că e vorba de ceva mult mai ușor, de un gen de oboseală pulmonară, explicabilă dacă ne gîndim că am jucat aproape 100 de meciuri în trecut sezon. Acum, nu fac altceva de cit să mă odihnesc și să mînc. Dar am mare grijă ca acest regim sedentar să nu-mi adauge prea multe kilograme pe care să nu le pot da jos. Cu siguranță că nu voi juca în primele meciuri ale sezonului. Nu voi face deplasarea cu echipa mea nici la București. Nu voi juca în primul meci cu Dinamo dar cred că nu voi lipsi din al doilea”.

Despre partidele cu deținătoarea „Cupei României” internaționalul vest-german a declarat: „Deși nu ne pricepem prea bine s-o facem, la București trebuie să închidem cit mai mult jocul. Apărarea aceasta s-a întărit considerabil cu achizițiile recente deși avem acum prea mulți fundași centrali și prea puțini fundași laterali. Eu cred că dacă reușim să revenim de la București cu un egal sau un gol handicap, avem calificarea asigurată. Să nu pierdem la mai mult de un gol! Aceasta este totul!”, a încheiat Löhr.

Carizzo — 12 ore în poartă fără să primească un gol!

În pagina „Magazin” anunțăm tentativa portarului argentinian Carizzo de a stabili un nou record de invincibilitate. Aseară, în meciul cu Velez Sarsfield, interna-

ționalul lui River Plata și-a văzut încununată, de succes tentativă. El a jucat opt meciuri, fără să primească vreun gol. Vă reamintim vîrsta lui Carizzo: 42 de ani!

PRONOSPORT

Iată pronosticurile redacției noastre la concursul nr. 31 din 4 august 1972:

1. Petr. Moinești — Text. Buhuși 1
2. Met. Copșa Mică — A.S.A. Sibiu 1
3. C.S.M. Sibiu — Gaz metan 1
4. U. M. Timiș. — C.F.R. Arad 3

5. C.S.M. Reșița — C.F.R. Timiș. 1
6. Victoria Roman — Ceahlăul 4
7. Electronica — Rapid C.F. 1
8. Metalul Aiud — Soda O. Mureș X

9. C.F.R. Cluj — Industria sîrmet X
10. Unirea Dej — Olimpia Oradea 2
11. T.U.G. Buc. — Met. Tîrgoviște 1
12. Met. Tr. S. — Electroputere X

13. Victoria Tg. J. — Prog. Strehaia 1

Bufka — noul antrenor al naționalei Cehoslovaciei

Federația cehoslovacă a aprobat propunerea comisiei tehnice ca antrenorul Bufka, fost pînă acum conducătorul tehnic al clubului austriac Linz cu care a cucerit și

cupa și campionatul în 1966, să fie numit în funcția de selecționar al echipei reprezentative în locul lui Marko.

Bobek sau Milianici — secundul lui Mitici

Adjunctul lui Mitici la conducerea selecționatei Iugoslaviei, Stankovici, a semnat un contract pe trei ani cu clubul A.E.K. din Atena așa că a renunțat la această funcție. La Belgrad se crede că

Mitici va alege ca secund al său fie pe Bobek, actualul antrenor al lui Partizan, fie pe Milianici, actualul antrenor al echipei Steaua roșie.

Selecționatii F.I.F.A.

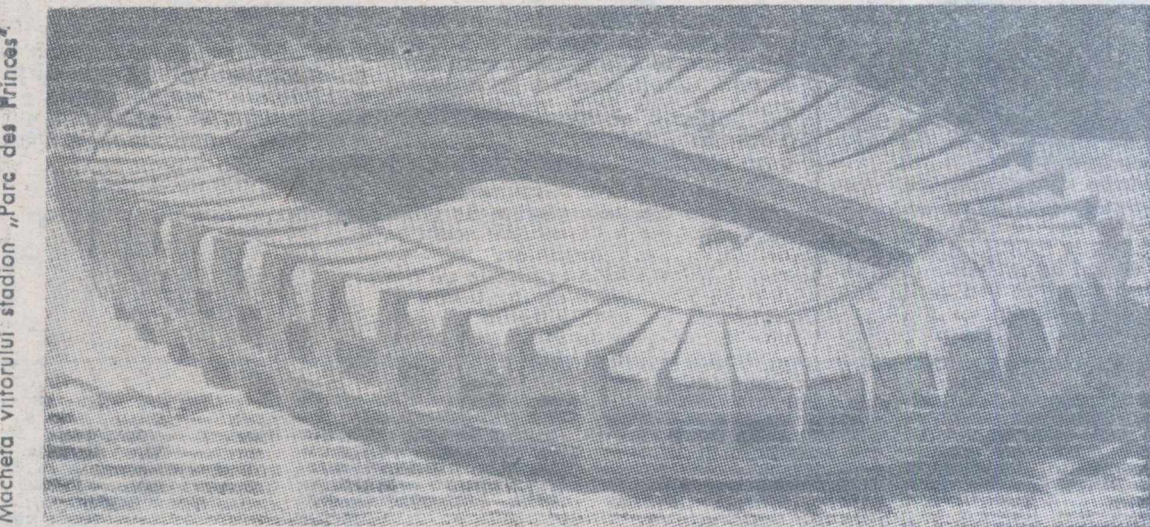
S-a anunțat la vreme că o comisie FIFA a alcătuit un prim lot pentru „Echipa lumii” care va înfrîna Brazilia la 6 noiembrie la Rio. Iată lista completă a acestui lot lărgit: BELGIA: Van Hims; BULGARIA: Asparuhov; CECOSLOVACIA: Viktor, Adamec; ANGLIA: Ball, Banks, B. Charlton, Moore, Wilson; E. F. a GERMANIEI: F. Beckenbauer, Schnellinger; R.D. GERMANIA: Vogel; UNGARIA: Albert, Bene, Farkas, Szűcs; ITALIA: Domenighini, Facchetti, Mazzola, Rivera; SCOTIA: Johnstone, Law, Lennon; IRLANDA: Best; PORTUGALIA: Eusebio, Augusto, Si-

inclusiv pe celebrul Iasin. Așa a fost eliminată din competiție deținătoarea cupei.

Otto Gloria îl lansează pe Abel

Alături de Torres, pe pozițiile cele mai avansate ale atacului lui Benfica va apărea tînrul mozambican Abel, despre care se spune că va fi un al doilea Eusebio. Interesant este că el îl înlocuiește, în primele partide ale sezonului, chiar pe celebrul internațional operat — cum anunțăm și în acest număr — de mening. Otto Gloria va aduce

FINALA 1972 A C. C. E. PE NOUL STADION AL PARISULUI

Macheta viitorului stadion „Parc des Princes”

DIN EVENIMENTELE SĂPTĂMÎNII

moes; ROMANIA: Pircălab; SPANIA: Amancio, Ruiz; U.R.S.S.: Iasin, Metreveli, Șerterev; IUGOSLAVIA: Gialci, Zvezdici, Osim, Durkovic; ARGENTINA: Albrecht, Bernao, Butizze, Cocco, Madeiro, Malbernat, Onega, Mas, Marzolini, Perfumo, Rendo, Silva, Veron. URUGUAY: Mazurkiewicz, Montero, Castillo, Rocha, Villar; CHILI: Quintano, Reinozo; PERU: Chum-pitaz.

Johnstone — centru înaintaș!

Una dintre surprizele pe care directorul tehnic al lui Celtic Glasgow — Jock Stein — le rezervă spectatorilor ce vor fi prezenți simbăta la meciul amical cu Leeds, va fi utilizarea mîcșutului Johnstone în postul de centru înaintaș. Experiența este așteptată cu nerăbdare.

Voloch — învîingătorul lui Iașin!

La Alma-Ata, în „Cupa Uniunii Sovietice”, Dinamo Moscova a fost eliminată (alături de aproape toate echipele celebre din prima categorie a campionatului unional) de Kairat cu scorul de 2-1. Golul victoriei, marcat cu câteva secunde înainte de final, a fost realizat de un tînar atacant, aproape necunoscut, Voloch, care a driblat întreaga apărare a dinamoviștilor din Moscova.

importante revizuirii tacticii utilizate de Benfica. Dintre acestea cea mai importantă pare a fi aceea a trecerii lui Coluna în postul de mijloc defensiv.

Chinul lui Manchester City continuă...

După seria de insuccese din turneul întreprins în S.U.A., campioana Angliei — Manchester City, n-a reușit să stopeze suita de nereușite. Ea a fost învinsă recent de ultima clasată în campionatul ligii a 4-a, Chester, cu 4-1!

Jekov la T.S.K.A.

Cel mai important transfer al începutului de sezon în Bulgaria a fost acela al trecerii internaționalului Jekov (golgeterul campionatelor 1967 și 1968) la TSKA unde va juca alături de Iakimov.

Nunweiller III în S.U.A.

Fenerbahce, împreună cu noul său echipier, Nunweiller III, va efectua un turneu de patru jocuri (7-8-14 și 15 septembrie) în S.U.A. La terminarea turneului, echipa din Istanbul va pleca direct în Anglia pentru a disputa meciul-tur cu Manchester City din „Cupa campionilor europeni”.

Arhitectul Roger Taillibert a prezentat luni, în capitala Franței, macheta și toate explicațiile proiectului de construire a unui mare și modern stadion în locul celui actual, „Parc des princes”. El va fi gata în 1972 și UEFA a promis de pe acum forului de specialitate francez că îi va acorda, pentru inaugurare, finala „Cupei campionilor europeni” din acel sezon. Care sînt caracteristicile deosebite ale importanței construcții?

— căile de acces spre stadion permit intrarea simultană spre cele 42 de intrări a 10.000 de oameni. Parkingurile pentru automobile vor totaliza 3.500 locuri.

— toate cele 50.000 de locuri, pe fotolii sau bănci, sînt acoperite de enorma, dar zvelta, copertină care înconjoară stadionul. Tribunele dispun de baruri cu peste 200 locuri și de 30 bufete. Instalațiile sanitare puse la dispoziția spectatorilor totalizează cinci mii metri pătrați. Numărul caselor pentru bi-

- 50.000 locuri — toate acoperite

- Tuneluri și rampe pentru televiziune

- Săli pentru ședințele tactice ale echipelor

lete: 60. Timpul maxim de evacuare a stadionului: 15 minute.

— pentru echipe există patru grupuri de vestiare, fiecare cuprinzînd: o cabină pentru dezecipare, sală de baie, o sauna (baie de aburi), cabinet medical, un cabinet al antrenorului și (ca inovație) o sală de conferințe, pentru discuțiile dinaintea meciului sau de la pauză. Terenul de încălzire este legat de vestiare printr-un

tunel care asigură jucătorilor neîntîlnirea cu spectatori.

— presa va beneficia de o tribună cu 300 locuri, care poate fi mărită la 500 pentru meciurile importante. Accesul ziariștilor la sectorul lor și la cabine se face prin ascensoare speciale care îi conduc în 75 de secunde la locul dorit. Numărul cabinelor pentru radio și televiziune: 30. O altă idee originală. Pentru amplasarea camerelor de luat vederi vor fi construite, de jur împrejurul terenului, amplasamente sub nivelul acestuia, astfel ca operatorii să poată acționa în mișcare fără să jeneze pe spectatori. De asemenea, tot pentru un cit mai bun unghi al camerelor T.V., va fi realizată o serie de platforme suspendate în șase puncte ale stadionului pe care vor fi amplasați operatorii. Instalația de noeturnă va avea o capacitate de 2500 luri, garantînd efectuarea transmisiilor de televiziune în culori.